

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE BESTUUR EN MIDDELEN DORDRECHT D.D. 26 OKTOBER 2021

Locatie: Veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid

Voorzitter: Dhr. Merx
Commissiegriffier: dhr. Bakker
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van den Bergh (PvdA)
Dhr. Gündogdu (Fractie Nijhof)
Dhr. Van der Klaauw (Gewoon Dordt)
Mevr. Kruger (GroenLinks)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. 't Lam (SP)
Dhr. De Looze (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Peters (VVD)
Dhr. Polat (D66)
Dhr. Wringer (Beter voor Dordt)
Dhr. Wisker (VSP)
Portefeuillehouders: burgemeester Kolff

Mevr. Dekker (VRZHZ)
Dhr. Van Dieën (ambtelijke ondersteuning)
Mevr. Frentz (algemeen directeur Veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid)
Dhr. Schellevis (ambtelijke ondersteuning)
Dhr. Van Tilborg (ambtelijke ondersteuning)

1. Opening, agenda en mededelingen

De voorzitter: Goedenavond, ik stel voor dat wij gaan beginnen. Eerst dank aan de veiligheidsregio voor de ontvangst hier vanavond. Heel mooi en we verwachten, althans verwachten, er is aangeboden om straks, als u de vergadering kort weet te houden, maar wel zakelijk en goed, dat we nog een rondleiding krijgen voor wie dat wil.

[...]

De voorzitter: Goed, om de vaart erin te houden ... Nee, hoor. Zolang als het nodig is en als het te lang duurt dan houdt het op. Zo simpel is het. Ik vraag iedereen nadrukkelijk om niet door elkaar te praten, echt vandaag even het woord wel via mij dan, via de voorzitter te doen. Dat heeft niet te maken met ineens een soort geldingsdrang van mij, maar wel met het apparaatje dat daar ligt, wat datgene wat u vanavond uitsprekt opneemt. En u begrijpt dat als u door elkaar gaat praten dan is er straks voor degene die het moet gaan uitwerken niets meer van te bakken. Dus vandaar deze vraag en dus ook luid en duidelijk spreken. Goed. Dan ga ik eerst het rondje maken en ik stel voor dat

iedereen, om alvast even te oefenen met het apparaatje om het zo maar te zeggen, zichzelf even voorstelt. Ik begin links.

De heer Bakker: Harco Bakker, raadsgriffie.

De heer Kolff: Wouter Kolff, burgemeester.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer 't Lam: Jack 't Lam, SP.

De heer Wisker: Jack Wisker, VSP.

De heer Peters: Harry Peters, Dordtse VVD.

De heer De Looze: Arjan de Looze, ChristenUnie/SGP.

De heer Van Dieen: Edwin van Dieen, clustermanager Wijken.

De heer Van Tilborg: Adriaan van Tilborg, teamleider Handhaving.

De heer Schellevis: Remco Schellevis, Openbare Orde en Veiligheid.

De heer Polat: Ahmet Polat, D66.

De heer Gündogdu: Aydin Gündogdu, Fractie Nijhof.

Mevrouw Van den Bergh: Jacqueline van den Bergh, PvdA.

De heer Wringer: Jan-Willem Wringer, Beter voor Dordt.

Mevrouw Kruger: Kitty Kruger, GroenLinks Dordrecht. Ja, dat zeg ik altijd.

Mevrouw Frentz: Caren Frentz, algemeen directeur Veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid.

De voorzitter: Dat is mooi, dan hebben we het rondje gehad. Dan gaan we verder met de agenda. Even kijken wie hem nog niet hebben opgenoemd. Volgens mij is iedereen genoemd. Zijn er nog mededelingen van uw kant? Niet. Dan is de volgende vraag, kan iedereen instemmen met de agenda zoals die voorligt? En het antwoord daarop is ja.

2. Vaststellen van de besluitenlijst

De voorzitter: En dan zijn we al bij punt twee van de agenda en dat is het vaststellen van de besluitenlijst. De Commissie Bestuur en Middelen van 28 september 2021, kan deze worden vastgesteld? Ja. Bij deze.

3. Vragen aan het college

De voorzitter: En zijn er vragen aan het college? Er is in ieder geval één vraag binnengekomen van de PvdA, zijn er nog anderen die ook vragen hebben? Niet. Dan geef ik het woord aan mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, ik weet niet ... Voorzitter, maar ik weet niet of dat nu aan de orde is, want of de burgemeester die kan beantwoorden, want het is een vraag eigenlijk over de horeca in de binnenstad.

De heer Kolff: De burgemeester gaat overal en nergens over. Dus, probeer het, zou ik zeggen.

Mevrouw Van den Bergh: Nou, er is een regulier overleg met de horeca in de binnenstad en we hebben allemaal bericht gekregen van wethouder Burggraaf dat het nieuwe terrassenbeleid wordt uitgesteld tot 2023 zelfs, maar er zijn een aantal ontwikkelingen die al min of meer zijn vastgesteld, onder andere de verbrede terrassen. En een heleboel ondernemers dat valt goed, ook bij het publiek en die willen dat verlengd hebben, maar dat is nu even afwachten. Dat wordt nu in die tussentijd verholpen met tijdelijke vergunningen, maar dat is niet voor iedereen even duidelijk en ook niet voor iedereen. Dus die 2023, die staan dan weer erg lang echt te wachten en onze vraag is wordt dit afgestemd met de horeca, met het regulier overleg? En is daar ook een tijdelijk terras, of die verbrede terrassen, niet een heldere afspraak te maken, want ondernemers moeten ook investeren?

De heer Kolff: Daar kan ik zeker antwoord op geven.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Kolff: Ja en wat dat horeca-overleg, dat zit ik zelf voor, dus ik weet daar iets van en ik heb ook nog even, ik wist dat deze vraag zou komen. Ik had nog even contact gehad met portefeuillehouder Burggraaf. Waar mogelijk zullen we in de komende tijd permanente terrasvergunningen verlenen en dan hebben we het dus ook over de extra terrasruimte die in coronatijd ter beschikking is gesteld aan de horeca. Grofweg zo'n 80 procent van die extra terrasruimte kan nu gewoon worden verstrekt, worden verleend, zodat die horecaondernemers ook de zekerheid hebben dat ze die extra terrasruimte in de toekomst kunnen blijven gebruiken. Sommige terrassen, extra terrassen, zijn bijvoorbeeld gelegen op een rijbaan, op parkeervakken, in de openbare ruimte en daar zullen we eerst nog een keer tijdelijke terrasvergunningen verlenen en dat heeft eigenlijk twee redenen. Als het op de rijweg ligt, dat vraagt een wat zorgvuldiger afwegingsproces dan normaal en misschien ook extra ingreep in het kader van verkeersveiligheid en daarom gaan we komend jaar nog met die partijen op de tafel om precies in beeld te brengen wat daarvoor nodig is en voor die plekken is ook een wijziging van terrasregels beoogd en die willen we toetsen aan het nieuwe beleid voor plekken. Dat zijn dan vergunningen voor bepaalde tijd en waarom voor bepaalde tijd? Omdat we lessen hebben geleerd uit het verleden, bijvoorbeeld op het Scheffersplein. Als je daar voor onbepaalde tijd vergunningen verleent dan kun je dus nooit meer ook een nieuwe horecagelegenheid die toetreedt ook ruimte geven voor een terras en

daarom is dat ook een heel zorgvuldig proces wat nu met de horecaondernemers wordt doorlopen om te zorgen dat iedereen een fairshare krijgt van de openbare ruimte om een terras te exploiteren en nog op de vraag over gaat dit met de horeca. Nou, er is nauw contact met de horeca, zowel vanuit de wethouder als ook via het horecaoverleg wat we regelmatig hebben. We zijn ook bijna klaar met de subsidieregeling voor duurzame terrasverwarming en we gaan de horeca op individuele basis en ook op clusterbasis in gesprek over afstemming, over beeldkwaliteit en welke investeringen er nodig zijn en daar kan ook nog een financiële bijdrage vanuit de gemeente bijkomen als dat het algemeen belang van een goede uitstraling van de binnenstad dient. Dus dat is eigenlijk de lijn in reactie op de vraag die door de Partij van de Arbeid is gesteld.

De heer Wisker: Voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Wisker.

De heer Wisker: Mag ik nu dit item toch aan de orde is daar ook een opmerking over maken? Wij hebben wat opmerkingen gekregen dat mensen het prima vinden dat de terrasruimte voor de horeca wordt verbreed, maar dat ze het wel heel jammer vinden als dat ten koste gaat van parkeerplekken, die er toch al zo weinig zijn.

De heer Kolff: Ja, ik begrijp dat en dat is vragen om een zorgvuldige afweging, die wordt dus de komende tijd gemaakt. In de openbare ruimte hebben we gelukkig in het algemeen genoeg ruimte, maar er zijn momenten en ook situaties waarin we moeten schipperen, waarin we afwegingen moeten maken en die parkeerdruk is daar een onderdeel van. Dus dat nemen we zeker mee in die afweging die gemaakt wordt.

De heer Wisker: Dank u wel.

Mevrouw Kruger: Voorzitter.

De voorzitter: Dan ga ik eerst even naar mevrouw Van den Bergh om te vragen of uw vragen voldoende zijn beantwoord.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, prima.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, kleine aanvullende vraag. U zegt net over dat het geen onbepaalde tijd meer is of wordt, maar bepaalde tijd. Wordt er nog gedacht aan een jaar, twee jaar, drie jaar, vier jaar, vijf jaar?

De heer Kolff: Nee, want de ondernemers zullen daar ook een bepaalde investering moeten doen en als je dat voor één jaar doet dan is dat helemaal niet rendabel. We willen ook proberen dat toch wat meer een mooi beeld neer te zetten in de openbare ruimte, dus ook vragen of de ondernemers daar samen met ons aan willen meewerken. Dus dat gaat dan wel om vergunningen voor, pak hem beet, vijf jaar, een aantal jaar.

Mevrouw Kruger: Ja, oké. Nee, duidelijk. Ja.

De voorzitter: Oké, dan is deze vraag voldoende beantwoord, eventueel ook, of tenminste ook de aanvullende vragen. Zijn er ondertussen nog andere vragen opgekomen? Nee.

4. Ontwerp beleidsplan veiligheidsregio

De voorzitter: Dan gaan we gauw door naar punt 4 en voordat ik dat doen heet ik eerst nog de heer Van der Klaauw welkom, die zojuist ook is binnengekomen. Misschien ook de drie etages naar boven heeft geklommen?

De heer Van der Klaauw: Ja.

De voorzitter: Ik meende het al te horen aan uw gehijg.

[...]

De voorzitter: En dan is aan de orde punt 4, ontwerp beleidsplan veiligheidsregio. Aan alle tien de gemeenten van onze veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid is het ontwerp beleidsplan 2022-2025 toegestuurd en daarover kunt u vanavond in gesprek met de portefeuillehouder, maar ook rechtstreeks met de directie van de veiligheidsregio hier aan tafel. En dan is de vragen die u eventueel kan beantwoorden als u daar suggesties voor heeft, waar komen de accenten te liggen van dat beleid als het u zou aangaan. Hoe staat het met de financiën? Waar liggen uw specifieke vragen en wensen of zorgen? De SP heeft al wat vragen ingediend. Dat zijn drie vragen. Ik noem ze hier even op, ook voor het verslag. Wat zijn de belangrijkste afwijkingen met het vorige beleidsplan en waarom zijn deze wijzigingen nodig? Wat is er jaarlijks aan extra budget nodig om dit beleidsplan uit te voeren en welke onderdelen van het beleidsplan worden er niet uitgevoerd als dit extra budget achterwege blijft? En klopt het dat het dekkingsplan een document uit 2018 is? Nou, mij is beloofd dat deze vragen worden meegenomen in de presentatie zo dadelijk en voordat wij naar de presentatie gaan geef ik eerst het woord aan de portefeuillehouder, onze burgemeester. O jee.

Mevrouw Kruger: Ja, we moeten naar beneden.

Mevrouw Frentz: We zitten in een operationele organisatie, dus dit kan gebeuren.

De heer Kolff: Kijk, dit was onderdeel van het ...

Mevrouw Frentz: Onderdeel van de start van de presentatie.

De heer Kolff: Onderdeel van het theater. Goed.

De voorzitter: Het woord is aan burgemeester, portefeuillehouder.

De heer Kolff: Dank. Nou ja, als burgemeester van de stad Dordrecht natuurlijk zeer betrokken bij alles wat met openbare orde en veiligheid te maken heeft. Ook als voorzitter van de veiligheidsregio, alles wat met de veiligheidsregio te maken heeft en het is een gemeenschappelijke regeling die tot, denk ik, anderhalf, twee jaar geleden misschien bij raadsleden wel, maar bij heel veel inwoners niet bekend was. Wat doet die veiligheidsregio nu eigenlijk? Nou, in grote lijnen twee dingen. Eén, zorgen voor een goedlopende, adequate brandweerorganisatie, zowel met vrijwilligers als met beroepsbrandweermensen en in onze stad hebben we twee beroepskazernes en in onze regio uit mijn hoofd 31, zeg ik dat goed?

Mevrouw Frenztz: Ja, 31 locaties.

De heer Kolff: 31 vrijwilligerskazernes. De overige negen gemeenten betreft dat en de andere tak van sport is crisisbeheersing. Alles wat met crisis te maken heeft en dan heb ik het echt over rampen en crisesbestrijding en ook preventie op dat vlak. Een organisatie die als het goed is de gemiddelde inwoner hopelijk nooit of niet te vaak tegenkomt, maar waarvan het wel ontzettend belangrijk is dat we die hebben en een jaar of tien geleden grofweg zijn die veiligheidsregio's ontstaan. Tot die tijd hadden we als gemeente nog onze eigen lokale brandweerorganisatie en deden we de crisisbeheersing, ik noem het toch maar even oneerbiedig houtje-touwtje op eigen kracht als gemeente en als er een keer opgeschaald moesten worden omdat er een grote ramp of crisis of een hele grote brand was, dan moest de burgemeester van de ene gemeente met de burgemeester van de andere gemeente bellen om te vragen of alsjeblieft de brandweerauto even langs mocht komen. Wat dat betreft is de professionalisering die de afgelopen tien jaar in vijftientig veiligheidsregio's in Nederland heeft plaatsgevonden wel echt ongelooflijk wezenlijk en belangrijk voor ons aller veiligheid. We hebben in Dordrecht in de stad gekozen voor twee beroepskazernes. Eentje hier, de grote kazerne die voor de hele stad eigenlijk opereert, maar ook een kleinere kazerne zoals u weet in de binnenstad, met name ook gericht op het behoud en het beschermen van onze mooie monumentale historische binnenstad. Uiteraard zijn deze kazernes ook aanvullend op de overige kazernes in de regio, als er grotere rampen zijn dan komen zij ook weer bij ons als hier iets nodig is. Nou, die twee takken van sport die zijn de laatste jaren steeds professioneler geworden en ook de link en daar is Remco Schellevis een belangrijke speler in, tussen de gemeentelijke organisatie en de veiligheidsregio, als het bijvoorbeeld gaat om de ARB-functie, de functie van mensen die ook bezig zijn met nazorg als er sprake is van een crisis, want de nazorg is vaak de helft van het werk en zo zijn er steeds meer professionaliseringsslagen gemaakt. We hebben een dekkingsplan, dat is ook bijgevoegd, van een document uit 2018 wat vooralsnog van toepassing is. Het zou best kunnen dat dat over enige tijd weer eens goed bekeken moet worden, maar dat dekkingsplan dat zorgt ervoor dat binnen de gestelde aanrijdtijden, maar ook met gebruik van de juiste kwaliteit bij branden kunnen zijn om die te blussen en dat dekkingsplan is dus van toepassing op het hele gebied. Dat is één van de basisbeginselen, zal ik maar zeggen, van dit ontwerp beleidsplan voor de komende drie, vier jaar. Afgelopen anderhalf jaar is de veiligheidsregio natuurlijk heel erg bekend geworden door de coronacrisisaanpak, waarbij het ministerie, het kabinet, heeft gekozen om ook de vijftientig voorzitters van de veiligheidsregio's nadrukkelijk

naar voren te schuiven, met hen te overleggen en via de lijnen van de veiligheidsregio's eigenlijk de crisisorganisatie vorm te geven in het hele land en zou eigenlijk samen ook die crisis zo goed mogelijk te lijf te kunnen gaan. Dat heeft tot veel meer bekendheid geleid. Dat heeft er ook toe geleid dat deze organisatie, waar we een half jaar voordat de crisis begon precies deze oefening hebben gedaan, als het gaat om een gezondheids crisis, over een uitbraak, een pandemie, dat wij ons zo goed mogelijk voorbereiden op allerlei soorten en typen van crisis die zich kunnen voordoen in het gebied of in onze stad. Nou, dit ontwerpbeleidsplan geeft eigenlijk de accenten weer voor de komende paar jaar. Ik ben heel blij dat wij een kleine anderhalf jaar geleden, of inmiddels ruim anderhalf jaar geleden al Caren Frentz hebben kunnen aantrekken als nieuwe directeur van onze veiligheidsregio. Met veel ervaring bij de brandweer in Haaglanden hier binnengekomen en eigenlijk pas sinds kort een beetje kennis kunnen maken met de organisatie zoals die regulier hoort te draaien, want anderhalf jaar lang heeft Caren in de operationele en ook in de crisisstand gestaan. Nou, met na jou het woord te kunnen geven om het ontwerpbeleidsplan en de accenten voor de komende jaren aan op de vragen die al gesteld zijn, nog wat toe te voegen.

Mevrouw Frentz: Nou, heel graag zelfs.

De voorzitter: Het woord is, even voor de ...

Mevrouw Frentz: O, ja, excuus.

De voorzitter: Het woord is aan mevrouw Frentz.

Mevrouw Frentz: Dank u wel, voorzitter. Nou, hartstikke leuk dat jullie vandaag hier zijn. Zoals de burgemeester net al zei, op één van de 31 locaties van de veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid. Eén van de beroepslocaties van de veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid en de heren en dames staan al te popelen om jullie zo meteen ook te ontvangen beneden om ook het materiaal wat in de kazernes staat te laten zien, want vandaag mag ik jullie het beleidsplan presenteren 2022-2025, dan praten we over vier jaar en de belangrijkste inhoud van het beleidsplan is eigenlijk drie componenten, namelijk brandweezorg, wat hier ook beneden gebeurt 24 uur per dag, zeven dagen per week. Crisisbeheersing en daar geldt eigenlijk hetzelfde voor, 24 uur per dag en zeven dagen per week en risicobeheersing en advisering daarin. Dat doen wij over het algemeen van maandag tot en met vrijdag. Nou, wat is dan precies het doel van het beleidsplan? Het beleidsplan is in principe een wettelijke verplichting vanuit de Wet veiligheidsregio's en in het beleidsplan, wat bestaat naast het risicoprofiel en naast het crisisplan, dat vormt eigenlijk met elkaar drie belangrijke planvormingen van de veiligheidsregio en de basis daarvan is het waarom en dat is ons risicoprofiel en daarin bespreken wij zowel met de tien gemeentes als met alle experts in en partners in onze regio wat wij zien wat onze belangrijkste risico's zijn voor veiligheidsregio Zuid-Holland Zuid. Dus je kunt je voorstellen dat dat verschilt per veiligheidsregio, in onze staat water bijvoorbeeld heel erg hoog op de agenda, terwijl dat uit de regio waar ik vandaan kom, Haaglanden, dat helemaal niet zo prominent aanwezig was, want daar deden we bijvoorbeeld veel meer aan onrust, maatschappelijke onrustscenario's. Dus zo verschillen die vijfentwintig veiligheidsregio's ook in risicoprofielen en op basis van het risicoprofiel maken wij

vervolgens het beleidsplan en daarin gaat het veel meer over wat gaan we dan doen op basis van het risicoprofiel. Het crisisplan gaat in het bijzonder over als er dan een crisis is of een ramp, hoe doen we dat dan met elkaar? Dus dat zijn drie planvormingen die eigenlijk nauw bij elkaar aansluiten en belangrijk zijn. Het beleidsplan wordt één keer in de vier jaar opgesteld, dus dat betekent dat die voor vier jaar staat en daarin benoemen we in het bijzonder de hoofdpunten en de focuspunten van de veiligheidsregio en dat wordt jaarlijks verder uitgewerkt voor de afdelingen. Nou, zoals ik al zei, dat doen we eigenlijk in samenwerking met partners, dus dat doen we onder andere met de Dienst Jeugd en Gezin en dat is extra goed om dat te benoemen, want het is anderhalf jaar lang is dat een intensieve samenwerking geweest, maar wij doen dat bijvoorbeeld ook heel erg nadrukkelijk met de waterschappen of met bijvoorbeeld de politie en de ambulancediensten. Wat dan verder in het beleidsplan staat is vooral de koers waar wij de aankomende vier jaar met deze veiligheidsregio op basis van onze processen op willen gaan varen en sturen. Dus wat willen we bereiken, voor wie willen we dat doen en ook voor welk geld doen we dat? En dat komt allemaal tot uiting in het beleidsplan. Nou, dat is natuurlijk altijd een dik pak papier en we proberen dat dan zo aantrekkelijk mogelijk aan te bieden aan een ieder. Dat is soms wel wat lastig omdat er veel jargon in staat en dat realiseren wij ons ook, maar wat we in ieder geval gedaan hebben in eerste instantie bij dit beleidsplan is te kijken naar buiten. Wat zien we nou in ontwikkelingen gebeuren in onze maatschappij? Wat zien we aan ontwikkelingen in de veiligheidsregio, wat zien we aan ontwikkelingen bij onze partners en wat heeft dat voor een effect op ons als organisatie? Dus op de brandweezorg, op de crisisbeheersing, maar ook bijvoorbeeld de advisering als het gaat risico's. En wat daarin belangrijk is, is dat je vervolgens met die organisatie focus af gaat spreken. Dus dat wij, want het is ook uit het visitatierapport gekomen van deze veiligheidsregio, wij hebben zoveel en we moeten eigenlijk op zoveel letten dat we gezegd hebben het is belangrijk om ons de komende vier jaar echt te gaan focussen op een paar speerpunten. Dus dat komt in dit beleidsplan ook nadrukkelijk naar voren en wat geven we dan ook aan is wat we daarvoor nodig hebben. Nog even kort terug naar de visie van onze veiligheidsregio. Wij staan voor het vergroten van de veiligheid voor iedereen in onze regio, niet alleen de mensen die hier wonen, maar ook de mensen die hier werken en de mensen die hier recreëren en daar hebben wij de drie processen voor ingericht die ik al eerder heb benoemd. Nou, even de blik naar buiten, dus wat zien wij als veiligheidsregio en wat hebben wij ook met onze partners benoemd? Er zijn in principe een aantal maatschappelijke ontwikkelingen die ook in Zuid-Holland Zuid van toepassing zijn. Een vergrijzing, klimaatverandering, wat we zien wat we voor scenario's in Limburg hebben gehad. Zou dat nu ook kunnen in Zuid-Holland Zuid? Hoe bereiden wij ons daarop voor? Hoe zetten wij onze mensen daarop in? En we zien ook steeds meer alternatieve energiebronnen en daarmee bedoel ik er zijn meer Tesla's op de weg. Vroeger was een autobrand een andere brand dan dat het bijvoorbeeld tegenwoordig is als er een Tesla in brand staat. Daar hebben we andere vaardigheden voor nodig, voor de mensen, maar ook andere blusmaterialen bijvoorbeeld. Dus dat zijn allemaal ontwikkelingen die wij zien in onze omgeving waar wij als organisatie op moeten acteren. Wat we ook zien is dat er een aantal wettelijke ontwikkelingen zijn, waaronder de Omgevingswet en dat betekent in feite voor onze afdeling risicobeheersing dat het veel minder vanuit echte wet en regels gaat, maar veel meer vanuit het principe veiligheid en dat we veel meer in de proactieve setting overleg

hebben met bouwprojecten en ontwikkelingsfasen van nieuw te ontwikkelen gebieden, hoe we daar kijken naar veiligheid. Dat vraagt echt ander denken van ons als veiligheidsregio, maar ook weer andere competenties van mensen. Een andere belangrijke wettelijke regeling is de deeltijdrichtlijn. Die heeft echt specifiek effect op onze brandweermensen. De burgemeester die lacht, want ik wilde voorzitter zeggen want hij is voor mij natuurlijk ook voorzitter van de veiligheidsregio. De burgemeester is ook portefeuillehouder op het landelijk dossier brandweezorg en deeltijdrichtlijn is in heel Nederland een spannend dossier voor de brandweer. Wat maakt dat een spannend dossier? Europese richtlijnen hebben ons de verplichting opgelegd dat vrijwilligers en beroepsmensen als ze identiek werk doen in feite op dezelfde manier beloond. Nou, wij hebben vrijwilligers in dienst en wij hebben beroeps in dienst. Die doen in principe identiek werk, maar die worden niet op dezelfde wijze beloond. Dus wat het betekent is dat wij of het werk dusdanig verschillend moeten maken of echt het verplichtende karakter van bijvoorbeeld vrijwilligers er af moeten halen om weer een goed onderscheid te maken tussen vrijwilligheid en beroeps. Nou, dat betekent voor onze regio bijvoorbeeld dat wij geen vrijwilligers meer mogen kazerner, dus dat ze op de kazerne aanwezig zijn en we mogen ze ook geen pieper meer aan de broek hangen met een verplichte rooster daarin en dat noemen we consigner. Dus wij hebben de komende jaren een uitdaging op een aantal posten in de regio Zuid-Holland Zuid om die consignatie en de kazernering er vanaf te gaan halen. Dat is even heel kort de deeltijdrichtlijn.

De heer Kolff: Dat is echt heel knap samengevat.

Mevrouw Frentz: Ja? Oké.

De heer Wisker: Mag ik één opmerking maken?

Mevrouw Frentz: Ja.

De voorzitter: De heer Wisker, gaat uw gang.

De heer Wisker: U heeft daar zo een prachtig plaatje wat waarschijnlijk slaat op de vergrijzing. Ik wens toch even op te merken dat niet iedere grijsaard achter zo'n karretje loopt.

Mevrouw Frentz: Zeker niet.

De heer Kolff: En dat je op je vijftwintigste al grijs kunt worden.

De voorzitter: De heer 't Lam, gaat uw gang.

De heer 't Lam: Ik heb een ander soort vraag, voorzitter. U vertelde net over de deeltijdrichtlijn, wat vinden die vrijwilligers daar nu van, dat ze geen piepertje meer hebben en dat soort dingen?

Mevrouw Frentz: Nou, ze hebben dus nog wel een pieper, gelukkig. We hoorden er net ook één afgaan.

De heer 't Lam: Ik wist niet dat mevrouw vrijwilliger was.

Mevrouw Frentz: Ja, er is een vrijwilliger. Marjan is één van onze vrijwilligers uit Oud-Beijerland. Nou, misschien wil jij die vraag wel beantwoorden dan.

Mevrouw Dekker: En ... Maar wat ik ... Ja, wat vind ik ervan? Van de deeltijdrichtlijn? Ik ga wel even staan, dat is misschien makkelijker. Een ingewikkeld iets en ik ben blij dat ze nu inzien dat er geen onderscheid gemaakt kan worden tussen een vrijwilliger en een beroeps, want dat onderscheid is niet te maken omdat we in principe uitvoerend hetzelfde doen. Dat kazernering en consignatie eraf moeten, ik denk dat dat nog een enorme uitdaging wordt omdat er heel veel gebruik wordt gemaakt op die manier van vrijwilligers, dus ik ben benieuwd hoe ze dat ingaan richten. Ik zie het als een uitdaging. Ik denk dat er een juist uitzicht is nu dat het onderscheid niet te maken is, want we doen echt precies hetzelfde werk en persoonlijk vind ik de vergoeding iets wat voor bijna ... Nou, voor heel weinig vrijwilligers van belang is.

De voorzitter: De vraag was meer van, volgens mij als ik het goed begrepen heb ...

De heer Kolff: Zal ik daar iets over zeggen?

De voorzitter: Ja, tenzij u ook vrijwilliger bent.

De heer Kolff: Nee.

De voorzitter: Goed. De vraag was volgens mij dan hoe vindt u het zelf dat ze straks die pieper niet meer mag hebben voor de consignatie en nog wat.

Mevrouw Dekker: De pieper mag wel, maar ik heb bijvoorbeeld, in Oud-Beijerland hebben wij in het weekend consignatie en die zou er dan afgaan. Dat betekent dat we heel gericht binnen zes minuten van de kazerne moeten blijven om op te komen en dat mag straks niet meer. Straks is het dus vrije instroom, dat betekent nu komen er tien vrijwilligers op in de consignatie, maar straks komt gewoon heel de ploeg weer op en dan is het maar net heb je er genoeg of heb je er niet genoeg en nu staat alles vast. Als ik in het weekend weg wil terwijl ik consignatie heb moet ik zorgen dat er iemand voor mij in de plaats komt en dat dat er af gaat, dat is een uitdaging. Want er is ooit gekozen voor dit systeem en wat maakt nu dat we daar dan weer vanaf kunnen stappen? Ik denk dat ...

De heer 't Lam: En werkt dat praktisch? Want u zegt van ze komen te veel of te weinig, maar als je er te weinig hebt kan je eigenlijk niet uitdrukken. Heb je er teveel dan krijg je misschien een beetje ergernis als ze ieder ogenblik verschijnen en ze moeten toch weer deels naar huis.

Mevrouw Frentz: Voor... Mag ik antwoorden? Caren Frentz.

De voorzitter: Gaat uw gang, mevrouw Frentz.

Mevrouw Frentz: Ik zeg het maar. We hebben het apparaatje zelf. Wat natuurlijk, een teveel is eigenlijk, er zit natuurlijk een gezonde wie is er zo snel mogelijk op de kazerne want je wil als er de pager gaat, de pieper gaat, wil je natuurlijk mee, want dat is de drive van de meeste brandweermensen, eigenlijk van allemaal. Dus het maakt niet uit of je een vrijwilliger of een beroeps bent, want je wil gaan helpen, maar wat natuurlijk wel zorgelijk is en dat moeten we opnieuw gaan inrichten, is dat er te weinig mensen zijn, want dan kan zo'n autospuit niet uitrukken in feite. Of er moet een andere post gealarmeerd worden om ook daadwerkelijk aan de hoeveelheid brandweermensen te komen die je nodig hebt bij het incident en dat is natuurlijk ... Het kan niet anders, want de regelgeving zegt dat het moet. We mogen niet meer kazerner en we mogen dus niet meer consigner, vrijwilligers, want anders moeten we ze op de gelijke wijze gaan betalen. Dat betekent dat het duurder wordt en dat betekent dan moet ik ze allemaal in parttimedienst aannemen. Wordt sowieso interessant met de werkgevers die ze hebben, de hoofdwerkgevers, maar betekent ook voor mij dat ik een heel groot potentieel aan brandweermensen een aanstelling moet gaan geven en het daarmee dus voor mij als organisatie en vooral eigenlijk voor ons bestuur, een stuk duurder wordt voor de tien gemeentes.

De voorzitter: De burgemeester.

De heer Kolff: Nou even, ik denk dat we, dit onderwerp, daar kunnen we echt drie avonden mee vullen. Dat wil ik ook echt wel graag een keer doen als u daar behoefte aan heeft, maar ik denk dat we even moeten focussen op het beleidsplan. Even in een notendop, het is nog niet zover. We weten dat we in Nederland op dit moment niet helemaal aan de Europese wet- en regelgeving voldoen, doordat we met het systeem werken waar we mee werken. Tegelijkertijd vinden we het systeem waarmee we werken met elkaar buitengewoon belangrijk en die vrijwilligers, wat 80 procent van de brandweermensen ongeveer is, dat is vrijwillig, hechten er zelf en dat hoorde u net ook, hechten ook eigenlijk zelf heel erg aan dat systeem en het is nu aan de commissie waar ik voorzitter van mag zijn om met een plan te komen wat eigenlijk aan alle eisen en wensen voldoet en tegelijkertijd ook zorgt dat we zoveel mogelijk, zo dicht mogelijk bij het systeem blijven wat we kennen, want daar is iedereen eigenlijk heel tevreden over. Maar goed, daar wordt aan gewerkt. We moeten uiteindelijk aan wet- en regelgeving voldoen. Die is er overigens ook niet voor niks, want er is ook echt wel wat voor te zeggen en ik kan, als ik naar de SP kijk bijvoorbeeld, of de Partij van de Arbeid, zullen dat ook aanspreken. Gelijk werk moet wel gelijk beloond worden. Dat is een uitgangspunt ... Dat is een uitgangspunt wat denk ik bijna iedereen wel deelt. Maar we moeten kijken hoe we dat precies vormgeven en uiteindelijk in ons landt, hoe dat beklift.

De voorzitter: Gaat u verder, mevrouw Frentz.

Mevrouw Frentz: Zeker.

De heer Van der Klaauw: Voorzitter.

Mevrouw Frentz: O.

De voorzitter: Nou ja, ik wilde toch even, het is allemaal ... Het gaat hier wie, u heeft het niet gehoord, mijnheer Van der Klaauw, maar als u een vraag stelt dan gaan we straks geen rondje maken door de kazerne.

De heer Van der Klaauw: Dan stel ik hem heel kort.

De voorzitter: Wat zegt u?

De heer Van der Klaauw: Dan stel ik hem heel kort. Het gebruik van de privé-WhatsApp ...

[...]

De heer Van der Klaauw: Het gebruik van de privé-WhatsApp, is dat dan wel toegestaan?

Mevrouw Frentz: Voor de alarmering?

De heer Van der Klaauw: Ja.

De heer Kolff: Nee, nee, nee, nee, nee.

Mevrouw Frentz: Nee ... Nou ja, dat zouden wij nooit doen. De pager is sowieso gewoon een manier van alarmering van iedereen, piketfunctionaris, een vrijwilliger, een beroeps. Iedereen heeft in feite een pager waarmee we alarmeren. Dat doen we eigenlijk niet via de telefonie, behalve als het pagingsysteem ergens uitvalt, maar dan is WhatsApp geen ...

De voorzitter: Ik stel voor, want voordat we dadelijk allerlei ideeën krijgen, er hangt beneden een ideeënbox. Mocht u lumineuze ideeën hebben, gooi daar uw ideeën in. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, ik was alleen even benieuwd, u had het daarnet over een andere manier van naar veiligheid kijken, proactief in verband ook met die Omgevingswet, eerder betrokken bij plannen. Wat kunt u in de kern heel kort zeggen wat die andere manier van kijken naar veiligheid inhoudt?

Mevrouw Frentz: Wat wij nu ... Het is wel moeilijk om dat meteen in de kern toe te spitsen, maar wat er nu gebeurt is dat eigenlijk het bouwbesluit erbij gepakt wordt en gekeken wordt per regel van nou, klopt dit voorstel van een architect nou aan bij wat in het bouwvoorstel staat en soms komt het voor en regelmatig komt het voor, dat in feite die regel niet helemaal past bij het daadwerkelijk veiligheidsconcept van zo'n gebouw, omdat er ook andere maatregelen gedaan kunnen worden. Dan gaat het bijvoorbeeld over de brandwerendheid van muren. Het gaat over sprinklerinstallaties en wat ze eigenlijk afspreken kijk nou niet alleen naar die regels, maar kijk naar hoe veiligheid in zijn totaliteit in zo'n gebouw benaderd wordt. Dat is even heel kort waar het over gaat. Nou, de laatste wettelijke ontwikkeling is de Wet evaluatie veiligheidsregio's. Nou, die is net geweest. Daar heeft de commissie een rapport over afgeleverd en daar wordt in feite

eigenlijk gezegd veiligheidsregio's, die brandweer die staat behoorlijk als een huis, maar wat we zien is dat de komende periode op basis van crisis toch nog wel ver kunnen ontwikkelen. Dus hoe ga je daar in veel meer richten op complexe crisistypes, hoe ga je met informatiemanagement om, hoe ga je met samenwerking met je buurregio's om en ook hoe gaan we nou met dat Rijk samenwerken? Dus dat zijn eigenlijk de bevindingen van de evaluatiecommissie die heeft plaatsgevonden, maar nu moet dat nog omgezet worden naar een feitelijke wet. Dat duurt nog wel even, maar dat betekent voor onze veiligheidsregio's natuurlijk wel dat er inspanningen op zit. Nou, wat zien wij dan bijvoorbeeld ook nog meer in onze regio? Dat zult u herkennen. Een enorme woningbouwopgave van en in Zuid-Holland Zuid. Onder andere in Drechtsteden, maar ook in Dordt zien wij dat het de bedoeling is er de komende jaren toch behoorlijk veel woningen bij te zetten. U kunt zich dit voorstellen dat dat wat doet met de vraag op een operationele organisatie zoals wij. Meer uitrukken voor de brandweer, maar ook als je kijkt naar advisering, bijvoorbeeld over gebouwen, maar ook als er crises zijn dat je veel meer moet nadenken over eventuele evacuatie of ontvluchting van wijken. Daar is gewoon dan meer inzet van zo'n veiligheidsregio voor nodig. Dat is eigenlijk ook wel wat wij zien de komende periode en dan zie je dat wij als Zuid-Holland Zuid echt wel een bijzondere veiligheidsregio zijn, want wij zijn de veiligheidsregio ... Meestal focussen we op de haven van Rotterdam of we focussen ons op daar waar het weer naartoe gaat, in Duitsland, het Ruhrgebied onder andere, maar alles wat daartussen op het spoor of op de weg gebeurt, er zit weinig focus op, terwijl het risico net zo aanwezig is in onze regio als dat is in bijvoorbeeld Rotterdam-Rijnmond. Dus wij willen veel meer ook kijken naar wat zo'n transportroute of regio eigenlijk betekent voor risicoanalyse en wat wij daarvoor moeten doen. Waterveiligheid, ik denk dat dat evident is voor deze regio. Die is ook wel prominent al aanwezig geweest, maar ook Limburg laat ons nu zien dat dat gevaar gewoon steeds op de loer ligt. Wat doen we eraan, hoe werken we samen met de waterschappen, welke evacuatieplannen willen wij opzetten, wat voor afspraken kunnen wij vooraf al maken in plaats van tijdens? Nieuwe typen crises, we hadden het er al een heel klein beetje over. De pandemie noemen we maar even niet meer nieuw, maar de burgemeester zei het al anderhalf jaar geleden stond in het risicoprofiel, dacht iedereen nou, dat gaat nooit gebeuren. Inmiddels zijn we anderhalf jaar verder en hebben we al anderhalf jaar een pandemie waar we echt ook als veiligheidsregio ontzettend druk mee zijn geweest. Op dat soort crises moeten we eigenlijk altijd voorbereid zijn. Wat is nou het grote verschil? Want er werd net ook om gevraagd. Wij waren voorheen eigenlijk een flitsramporganisatie en wat bedoel ik daarmee is dat wij in feite paraat staan voor een grote klap, een incident à la Moerdijk. Of laten we het even dichterbij houden, ja, precies. Daar zijn wij op ingericht. Wij kunnen 72 uur lang brandweermensen leveren, crisistype mensen leveren die daar eigenlijk leiding, coördinatie, informatiemanagement realiseren. Wat een groot verschil is met de crisis die we nu net gehad hebben anderhalf jaar COVID, ik zeg het eigenlijk al, is anderhalf jaar. Wij zijn anderhalf jaar als organisatie eigenlijk bezig met de crisis. Dat vraagt uithoudingsvermogen van een organisatie, dat vraagt flexibiliteit, een bepaalde wendbaarheid, maar daar moeten we, het is ons nu een beetje overkomen en we willen daar nu wel in de toekomst wat nadrukkelijker over nadenken. Nou, tot slot het toekomstbestendig brandweezorg met behoud van vrijwilligers en beroeps en dat hebben we net ook een heel klein beetje aangeraakt door de deeltijdrichtlijn te noemen.

Wij doen dit langs zes sporen. Dus we willen acteren op ons eigen risicobeeld, heb ik eigenlijk net al gezegd. Dat is waar we nu op in gaan zetten en focus op gaan leggen. Dat betekent ongeveer of dat betekent dat we wel kijken maar het risicoprofiel en dat ik wel durf te zeggen met de veiligheidsregio willen wij nu terrorisme gevolgbestrijding als prominent risico pakken of zeggen we daarvan dan kijken we iets meer naar onze buurregio Rotterdam-Rijnmond? En wij focussen wat meer op onze infrastructuur, water en gevaarlijke stoffen. Dus dat soort ontwikkelingen zullen de komende tijd erin zitten. We hebben al even ingezoomd op dat deskundig adviseren op risicobeheersing, wat betekent dat nou? Nou, het veiligheidsvraagstuk blijft daarin centraal, maar we gaan een andere manier, niet alleen maar vanuit regels, maar gewoon kijken naar het veiligheidsvraagstuk in zijn totaliteit. Wat hier nog wel ook verder steviger weggezet wordt is dat die samenwerking tussen regio's en land moet gaan versterken en dat hebben we bij bijvoorbeeld een 112-storing gezien, dat dan vijftwintig regio's wat anders doen en het Rijk ook anders gaat communiceren. Dat is iets wat we de komende jaren zullen moeten oppakken, dat willen we niet meer. Nou, bevolkingszorg. Ik weet niet of jij daar iets over wil zeggen, over de ontwikkeling die we daar in de komende tijd voor ogen hebben, maar ook daar, de inspanning die we al gedaan hebben het afgelopen jaar, wordt eigenlijk verder geprofessionaliseerd en doorgezet.

De heer Schellevis: Ook daar geldt weer, daar waar we vandaan kwamen daar geldt ook weer een enorme professionaliseringsslag. We komen van 19 gemeenten, we zijn naar één bevolkingszorg toegegaan waarbij we ook met diverse teams meerdere dagen kunnen draaien, omdat we vanuit die gemeentelijke tak echt die bevolking te voorzien en te ontzorgen als het ware.

De heer Kolff: Dat was Remco Schellevis. En ik ben Wouter Kolff en even in aanvulling, bevolkingszorg houdt in als een ramp of crisis plaatsvindt of een grote brand, dat de gemeente die het betreft ook in actie komt om de inwoners bij te staan, bijvoorbeeld tijdelijk elders onder te brengen, te registreren, op te vangen, et cetera. Dat is bevolkingszorg. Dat was Remco.

De voorzitter: Mevrouw Frentz? Ja?

Mevrouw Frentz: Ja, ik ga verder. Het derde spoor is het leveren van krachtige brandweezorg, waarbij we nu al wel een aantal onderwerpen wel gepakt hebben, dus ik zal niet meer inzoomen op taakdifferentiatie, want dat hebben we net gehad. Uitrukken op maat en gebiedsgerichte opkomsttijden is ook een ontwikkeling van de komende tijden. Nou, wat bedoelen we daarmee? Uitrukken op maat, we hoeven niet meer naar een kat in de boom met zes man of vrouw. Dat kun je ook met twee doen wellicht, dus we gaan veel meer naar incidenttypes kijken, wat heb je daar nou voor brandweerpersoneel voor nodig, in plaats van dat je standaard met een auto en zes mensen uitgerukt. Dat geldt ook voor gebiedsgerichte opkomsttijden. Nu hebben objecten tijden, waarbinnen je ter plaatse moet komen en wat de bedoeling is, is eigenlijk dat je veel meer naar het gebied in zijn totaliteit kijkt en op basis daarvan een opkomsttijd voor de brandweer vraagt. Dat zal de komende tijd ontwikkeld worden. De brandweerkosten blijven centraal staan, compact en nabij. Dat hebben we ook afgelopen retraite met de bestuurders van de veiligheidsregio weer herbevestigd. Dat vinden wij

belangrijk, brandweezorg hoort compact en nabij georganiseerd te zijn en herkenbaar. Onze bluswatervoorziening is altijd belangrijk, daar zullen we altijd op blijven inzetten en een hele belangrijke bron van onze toekomstige aanwas is de jeugdbrandweer. Zoveel jeugd wat begint heel enthousiast en uiteindelijk daadwerkelijk ook in onze beroeps of vrijwillige setting terugkomt, dat had ik mij niet gerealiseerd in zo'n beroepskorps als Haaglanden, maar ik merk nu hoeveel jeugd er doorstroomt naar echt brandweermensen zijn, ontzettende belangrijke bron van nieuwe mensen. Nou, dan even spoor vier, vijf en zes op één sheet. Informatiegestuurd werken wordt steeds belangrijker, zullen we ook veel meer op gaan inzetten. Wat bedoelen we daarmee? We zien dat data en informatie steeds belangrijker wordt in deze maatschappij, maar dus ook voor onze operationele inzet. We kunnen veel meer met informatie dan dat we op dit moment doen. Nu is dat vaak reactief, maar waar we naartoe willen is eigenlijk naar een bepaalde voorspellende waarde van informatie. Dus als je data koppelt is het dan al bijvoorbeeld voorspelbaar dat iets staat te gebeuren of dat je bijvoorbeeld al een griepgolf iets eerder aan ziet dan dat we nu hebben gezien. Dat noemen wij bijvoorbeeld het Multi Intelligence Center, dat doen we samen met de veiligheidsregio Rotterdam-Rijnmond. Nou, dan hebben we de Risk Factory, dus omgevingsgericht werken aan zelfredzaamheid noemen we dat. De Risk Factory is eigenlijk een fabriek, een veiligheid en zorgfabriek, daar waar we onze jeugd vertellen hoe je gezond en veilig kunt opgroeien en hoe je daarin verstandige keuzes maakt en dan hebben we het niet alleen over brandveiligheid, dus hoe je een kamer veilig inricht, maar ook over wat eet je nou goed en wat is er dan minder goed eten, maar ook over cyber security, dus als het gaat over hoe gebruik je je mobiele telefoon. Dus wat is sexting, wat is phishing? En allemaal dat soort onderwerpen om de jeugd wat meer alert te maken over wat je kan overkomen zonder dat het allemaal zichtbaar is. Dat willen we eigenlijk gaan aanbieden in een Risk Factory.

Mevrouw Kruger: Dat gebeurt nog niet?

Mevrouw Frentz: Nee, dat gebeurt nog niet. Dat is echt de ambitie, dat willen we heel graag.

De heer Kolff: Wij hebben eigenlijk twee regio's in het land die dat al hebben, onder andere Limburg, zijn we laatst ook gaan kijken.

Mevrouw Frentz: Ja, en Twente.

De heer Kolff: En Twente. En dat is gewoon ongelooflijk nuttig, alle klassen, alle ... Nou ja, ik zeg maar wat, groep zeven of acht gaat daar naartoe en dat wordt elk jaar opnieuw herhaald en het zijn ook natuurlijk dingen die bij die kinderen heel erg bijblijven, spelenderwijs worden bijgebracht en tegelijkertijd nemen ze het mee, 's avonds aan tafel vertellen het aan hun ouders. Dus je slaat eigenlijk meerdere vliegen in één klap en het werkt preventief enorm goed. Dat voorkomt echt heel veel ellende en zorgt voor extra veiligheid.

Mevrouw Frentz: Ja, en wat denk ik een groot winstpunt is, is dat wij gaan nu bijvoorbeeld vanuit de veiligheidsregio naar heel veel groepen acht toe. Daar geven wij

brandveiligheidsadviezen op school. Een week later komt de GGD, die geeft wat informatie over voeding, maar ook over veilig en gezond opgroeien en vervolgens komt de politie om ze te vertellen over hoe ga je nou om met je mobiele telefoon en wat ons nou leuk en goed lijkt is om dat bij elkaar te brengen en dat als concept bijna als een beetje een schooltje te presenteren, dan hebben de kinderen een leuke dag, maar is het gelijktijdig ook ontzettend behulpzaam om iets te leren over veilig en gezond opgroeien. De business case zijn we aan het ontwikkelen en we komen dat graag een keer presenteren en onder de aandacht brengen. En dan zes, een meer intern gericht spoor. Ik vind dat onze organisatie meer wendbaar en duurzaam georganiseerd moet worden en dan gaat het zowel om de mensen, maar ook om onze materialen en gebouwen. Dus we moeten flexibeler zijn, we moeten daarin toch wat minder, we moeten een flexibele schil krijgen van arbeidskrachten, dat zien we bijvoorbeeld bij deze crisistypes, maar ik wil ook een aantrekkelijke werkgever zijn, want ik weet niet hoe dat is, maar ik merk wel dat je moet boksen op het ogenblik tegen andere grote bedrijven die van alles kunnen aanbieden aan het personeel en ik ben dan aan het zoeken hoe zorg ik nou dat ik toch die leuke, ambitieuze mensen binnen krijg die ook de beweging in kunnen zetten in ons bedrijf? Nou, dat is dus het interne spoor wat we graag willen realiseren.

Mevrouw Van den Bergh: Mag ik daar iets opvragen?

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Want u zegt van nou we willen veel en we gaan meer op de preventie doen en over het personeel om aan te trekken. Heb je nu voldoende personeel voor de ambities en de plannen die je wil uitvoeren? En als dat niet zo is, tenminste, als dat toch lastig lijkt op de korte termijn, wat zijn dan jullie prioriteiten wat zou je dan even in de wacht zetten?

Mevrouw Frentz: Nou, wij hebben op dit moment genoeg mensen, maar dan hebben we het over de kwantiteit en waar ik het ook al over het in een aantal sporen die wij te behandelen heb is dat we ook moeten kijken naar de competenties en kwaliteiten. Je ziet dat sommige functies andere eisen gaan vragen. Nou, dat vraagt wel een, in ieder geval iets van onze opleidingen, of een andere focus van de mensen die we aantrekken, maar dat is denk ik wel één van de focuspunten van de komende tijd. Dus ik heb genoeg mensen, we hebben de afgelopen periode erg op ingezet ook om onze vacatures in te vullen, want we hebben zettend veel inhuur gehad. Gek genoeg heeft de crisis ons wel een beetje aan naamsbekendheid geholpen. Die veiligheidsregio is veel in het nieuws geweest, dus als we de laatste halfjaar een vacature eruit deden kregen we opeens spontaan zonder een recruiter erop te zetten vijftig mensen. Nou, dat is echt wel uniek voor sommige functies, dus we hebben wel het idee dat daar een link zit. Dus het heeft ook wel wat te maken met onze zichtbaarheid. We waren wat bescheiden en lieten ons niet zo graag zien en als we ons lieten zien, lieten we vooral de rode, grote brandweerauto's zien, maar we moeten nu ook die andere taken laten zien. Nou, over de groei van de regio hebben we het eigenlijk al wel gehad, dus volgens mij kunnen we die overslaan, want jullie willen heel graag die brandweerauto's zien ook, hè? Ja. Dan is wel een vraag gesteld over financiële ontwikkelingen. Wat wij zien en dat is eigenlijk ook

wat we met ons bestuur hebben besproken is dat wij voor de ambitie, of tenminste voor de basis op orde, dus eigenlijk zoals we nu functioneren, vanaf 2023 een structureel tekort hebben van 1,6 miljoen euro en dat we daarnaast, als je in dit beleidsplan kijkt een aantal ambities hebben of exogene ontwikkelingen die ons nog wel als veiligheidsregio geld gaan kosten. Nou, we hebben het net even over die deeltijdrichtlijn gehad, dat is een bijdrage tussen twee en een half, drie miljoen euro. Of ik zeg het verkeerd, twee miljoen, drie en een half miljoen euro, maar we zijn wel met Justitie en Veiligheid goed in gesprek om dat wel rijksfinanciering te laten zijn, omdat het een systeemwijziging is. Succes van slagen weten we niet, want dit is dus, daarom hebben wij het in ons beleidsplan wel in onze planning- en controlcyclus wel als risicoparagraaf opgenomen.

De heer Kolff: Even ter aanvulling, de inzet vanuit het veiligheidsberaad, vanuit de vijftientig voorzitters en ik mag dat dan dus trekken namens die 25 voorzitters, is dat we dit alleen doorvoeren als die financiering vanuit het Rijk er komt. Dat is gewoon een keiharde voorwaarde en overigens vindt de huidige minister van Justitie en Veiligheid, misschien niet voor honderd procent, maar grotendeels vindt hij dat ook. We vinden dat we met elkaar een stelselwijziging en daar is dus ook de stelselverantwoordelijke verantwoordelijk voor. Maar het is wel een risico.

Mevrouw Frentz: Maar het is een ... Ja.

De heer Kolff: Want het kan uiteindelijk zo zijn dat men zegt van nou jij moet aan de wet voldoen, werkgever, want dat zijn we. Doe dat dus maar en ja, we betalen misschien niet alles of maar een heel klein deel, maar dan is het wel een risico, maar we gaan ervoor om dat naar nul terug te brengen, dat risico.

Mevrouw Frentz: De tweede financiële ontwikkeling is dus die Omgevingswet die we net al even aangeraakt hebben. Cebeon heeft daar een rapport voor uitgebracht, voor die vijftientig veiligheidsregio's, wat dat gemiddeld per veiligheidsregio aan kostenstijging veroorzaakt en dat wordt gemiddeld op acht ton ingeschat. Wij zijn zelf nu als veiligheidsregio aan het kijken wat betekent dat voor onze regio? Is dat daadwerkelijk die acht ton? Of is dat in ieder geval in onze regio minder? Dus dat is nu de berekening die wij aan het maken zijn. Wij hebben onze hele financiële situatie eigenlijk met ons bestuur besproken op een retraite in 2 september. We hebben verteld wat op ons afkomt en wat wij zien. We hebben eerst een algemeen bestuur gehad waarin we ook de uitkomsten van de retraite hebben besproken en vervolgens zullen deze uitkomsten op 29 december echt formeel als besluit voorliggen van nou, dit is dan de route die wij gaan en dan zullen we terugkomen bij de gemeenteraden, ook voor een zienswijze.

De heer 't Lam: Even een vraag over die bedragen.

De voorzitter: Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Dat is voor de hele regio?

De voorzitter: Mijnheer 't Lam. Ja, ik moet even, want u praat nu door mij heen en dan hoort degene die het straks uit moet typen, die weet niet meer wie dat was. Dus, mijnheer 't Lam, gaat uw gang.

De heer 't Lam: Dank u, voorzitter, excuus. De bedragen die u noemde was voor heel de regio, is Dordrecht dan ongeveer de helft? Qua inwoners.

De heer Kolff: Een derde.

Mevrouw Frentz: Een derde, ja.

De heer 't Lam: O, een derde, dat valt mee. Dank u wel, voorzitter.

De heer Kolff: Dat valt mee ...

Mevrouw Frentz: Ja, maar ja, als grootste gemeente dus ook wel onze grootste financier, ja. Ja. Nou, dan nog even de planning van het beleidsplan. We hebben dit nu aan tien gemeenten aangeboden ter reflectie. Dus niet ter zienswijze, maar ter reflectie, dus we zijn erg benieuwd ook wat de input is van de gemeentes op ons beleidsplan. Input kan eigenlijk tot en met oktober aangeleverd worden. Dat is nog wel heel weinig, maar in december gaan we het beleidsplan definitief naar ons bestuur te brengen en dat betekent ook dat wij vanaf 2022 een vastgesteld beleidsplan hopen te hebben, waar wij dan uitvoering aan kunnen gaan geven als organisatie.

De heer Schellevis: En met gemeenten bedoelt u de ambtelijke organisatie en de gemeenteraad, zoals wij hier nu allemaal bij elkaar zitten. Die kunnen vanavond reageren.

Mevrouw Frentz: Ja, graag. Wij nemen graag input mee op het beleidsplan, zaken die we wellicht gemist hebben of verscherping nodig hebben, want uiteindelijk doen we het voor de tien gemeenten.

De voorzitter: Ja, oké. Dit was het, toch?

Mevrouw Frentz: Dit was het. Ja.

De voorzitter: Dit was de presentatie, dan ga ik even, dan schuif ik een klein beetje naar deze kant op. Nou, dan is het aan u om uw eventuele suggesties, vragen, wensen mee te geven. Ja, en degene die een hand opsteekt die is aan de beurt. Dus eerst de heer Wringer. Ja, ik ga het opschrijven. Gaat uw gang, mijnheer Wringer.

De heer Wringer: Dank, voorzitter. Ja, ik heb met veel interesse het beleidsplan gelezen. Zeer interessante stof, goede opsomming van de risico-inventarisatie en evaluatie, van flitsrampen tot langdurige verstoringen en van het toekomstige plan waarbij rekening wordt gehouden met veranderde wetgeving, technologie en manier van werken. Wat we wel missen is het perspectief van de burger. Hoe wordt dat meegenomen in dit geheel? Zeker na de rampen van afgelopen zomer blijkt dat er nog veel onduidelijk is voor de burger. Wat moet ik doen ingeval van een ramp a of een ramp b? Liggen er scenario's

klaar bij de overheid en diensten? Dordrecht is een kwetsbaar eiland en ook met het oog op de ontwikkelingen die gaande zijn met klimaat kan de burger niet genoeg worden meegenomen in deze plannen. Dus zijn er plannen en hoe worden die gecommuniceerd naar onze inwoners? Dat misten we echt wel in dit ontwerpbeleidsplan. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan heb ik de heer Peters gezien en mevrouw Kruger. Eerst de heer Peters.

De heer Peters: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat ik even mis in dit verhaal hoe het zit met de ICT, als het hele systeem eens gehackt wordt, wat is dan de achtervang? En wat ik ook eigenlijk mis is dat is in de veiligheid van, u heeft dat even genoemd van die elektrische auto's, maar in parkeergarages, maar dat is natuurlijk het zelfde met zonnepanelen op daken. Gebeurt natuurlijk nog wel eens dat die spontaan in brand vliegen en nou, het is niet het zonnepaneel, maar het is de aansluiting meestal.

Mevrouw Kruger: Scootmobielen.

De heer Peters: En meestal is dat een beetje Chinese kwaliteit, maar dat is een ander verhaal.

Mevrouw Kruger: Nou zeg.

De heer Kolff: Nou, nou, nou.

De heer ...: German design.

De voorzitter: Dat was hem, mijnheer Peters?

De heer Peters: Dat was hem van mij, voorzitter.

De voorzitter: Dan mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, twee vragen. Wij hebben als fractie ook het gehad over de 30 kilometerzones en daar hebben we reactie op gekregen van, maar slechts een beperkt aantal wegen komen daarvoor in aanmerking, omdat we te maken hebben met de aanrijdtijden van gezond ... De veiligheids... Hoe heet het, met de ...

De heer Kolff: De hulpdiensten.

Mevrouw Kruger: De 112 ... De hulpdiensten, heel goed, maar wij vinden dat er iets te snel de conclusie wordt getrokken dat dat dus ook zo is, dat er dus echt, dat dat de snelheid beperkt. Onze vraag is ook van is dat nou echt zo of als je gewoon kijkt naar de straten sowieso in de binnenstad bij ons in Dordrecht en ook op woonwijken, die zijn al smal. Dus in hoeverre ...

De voorzitter: Is het echt, echt, echt waar dat het niet kan?

Mevrouw Kruger: Nee, nou ja. Nou ja, goed. Weet je ... Nee, maar ik bedoel hoe kunnen we het mogelijk maken, laat ik het zo zeggen. Want er is natuurlijk een wet- en regelgeving voor en dat is allemaal prachtig, leuk en aardig, staat er mooi op papier, maar is het niet anders op een bepaalde manier toch mogelijk te maken dat dat wel kan? En een volgende vraag is nog even over we hebben het over vernieuwde zaken, we hebben ook de drugslabs en alle andere toestanden die met verslaving te maken hebben, waarbij je dus niet alleen de brandrisico's van hennepkwekerijen, maar ook als je kijkt naar de containers met lachgas die ik ook bij mijn buurtjes allemaal naar binnen zie gaan en ook langs de ondergrondse zie staan. Dat zijn toch allemaal ...

De heer Kolff: U werd gebeld.

Mevrouw Kruger: Ja, fictie heet dat.

De voorzitter: Afgedaan.

Mevrouw Kruger: Die twee. Yes.

De voorzitter: Geweldig. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, dank u wel, voorzitter. Allereerst complimenten voor het plan. Wij vonden het een heel helder plan, er zit veel jargon in, maar wij vonden het toch best goed leesbaar.

Mevrouw Frentz: Fijn om te horen.

De heer Van der Kruijff: Ja. Met ook de hele herkenbare goede prioriteiten erin, als je het hebt over hoogwaterrisico's en over giftige stoffen risico's, of het nou sporenweg of water gaat en dat brengt ons ook wel op een vraag die raakt aan wat de heer Wringer ook inbracht. Veel van wat we lezen qua communicatie dan lijkt het niet honderd procent, maar voor een heel deel lijkt de communicatie wel te starten als de ramp zich aandient. Terwijl je denkt bij hoogwater en ik weet, nou, we zaten in de fractie te verzinnen hoe lang het geleden was, maar sommigen dachten tien, anderen dachten zeven, maar we weten niet meer hoe lang. Is er ooit wel een hele communicatiecampagne geweest richting de inwoners van Dordrecht, kon je op een website kijken tot hoe hoog het water kwam. Tot aan je zolder of boven je dak, of weet ik wat het was. Er stond in of je wel of niet bepaalde voedingsmiddelen of drinkwaren in huis moest halen. Of je nou juist thuis moest blijven of dat je nou juist je huis moest ontvluchten en nou, dat lezen we deze weken weer in de krant, naar De Staart moest gaan. Wij vroegen ons daarom af waar in De Staart moeten we dan gaan staan met zijn allen? Is daar een accommodatie voor? Daar komen allerlei vragen achter vandaan. Ja, ik weet het niet, heb je het niet gelezen?

Mevrouw Kruger: Nou, voorzitter, mag ik heel even?

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Dank u. We hebben in de Biesboschhal, ik weet niet of u dat gelezen heeft, maar daar hebben alle inwoners van Dordrecht, maar u ook, kennis kunnen nemen van als het water komt en daar komt ook weer dat stukje heel duidelijk in naar voren.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter, ik begrijp wel dat de kennis er is, maar ik heb niet de illusie dat 120, bijna 120.000 inwoners van Dordrecht dat vervolgens nu allemaal weten.

Mevrouw Kruger: Nee, klopt. Klopt.

De heer Van der Kruijff: En daar gaat mijn vraag over: hoe kun je daar op anticiperen qua zelf, qua bewust zijn, qua zelfredzaamheid, dat mensen weten wat ze moeten doen? Waar moet je dan heen? Eén laatste, die was voor mij nieuw en dank voor de toelichting, dat van de Risk Factory vind ik een heel mooi verhaal en ik hoop dat dat gaat werken. Ik weet dat er heel veel instellingen, u integreert er al een heel aantal, bij scholen langsgaan, dus hoe meer we integreren, hoe mooier het is, maar wellicht dat, ja, ik zou hiermee gewoon beginnen hoor, daar gaat het niet om, maar wellicht ook nog wat breder kan, want ik denk dat vanuit bijvoorbeeld ambulancezorg gebeurt het ook en bij de politie gebeurt dat ook. Nou, hoe integraler, hoe beter, denk ik.

De voorzitter: Dank u wel. Gündogdu, de heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Ja, voorzitter. Nou, ook namens Fractie Nijhof onze dank voor dit plan. We willen wel twee punten meegeven en ter overweging om dit wellicht in dit plan op te leveren. U heeft het over focus naar binnen, dus de maatschappij, de maatschappelijke impact van veiligheid en veiligheidsbeleving. Nou, vandaag hebben we in de krant ook kunnen lezen dat de coördinator, Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding die geeft aan dat er extremen in de maatschappij zich nog sneller ontwikkelen dan we hadden verwacht en met name ook vanuit de pandemie. We zijn in dat kader wel benieuwd hoe u bijvoorbeeld, als we het hebben over fakenieuws, om het zoo even te zeggen, op sociale media, dat heel veel stromen in de maatschappij ook een bepaalde vorm van nieuws voor waar aannemen en daar ook naar gaan handelen in de maatschappij. Of u daar aandacht voor heeft, want ik heb begrepen dat dat, of zo'n ontwikkeling, niet tot het risicoprofiel hoort van onze regio. Dus dat is wat ik expliciet zou willen meegeven. En een ander is ook, dat is ook met name op social media, dat gebeurt hopelijk niet in het Dordtse of in deze regio, maar we kennen het fenomeen drillrap. Er worden groepen jongeren uitgedaagd om met elkaar ruzie te maken of nog slechter, elkaar dood te steken. Ik zeg het maar zoals het is. En dat is een stukje preventie, social media en preventie en u heeft zojuist aangegeven dat u onder andere informatiegestuurd wil werken, gebruikmakend van data, ook ICT-middelen, of dat ook bij dit plan hoort of ... Ja, het raakt zoveel domeinen, maar dit is wel wat ook in de preventieve veiligheid zou kunnen worden meegenomen. Dit zijn even twee punten die ik wil meegeven.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja. Ik had nog even heel andere vragen. Wij hebben een tijdje geleden vragen gesteld over de brandbaarheid van en u heeft het net ook even in de presentatie over gehad, van materiaal, van gebouwen. Met name toen in Londen die gevels in een groot appartementengebouw helemaal in de fik vlogen. Dus ik wilde even weten hoe jullie daar jullie risicoanalyse, want we hebben nogal wat oude gebouwen en oudere flats, hoe brengen jullie dat in kaart? Worden de bewoners daarvan bijvoorbeeld nog geadviseerd over materiaalgebruik of wat ze moeten doen in geval van nood? En met name ook onze rampen ... Bereiken ook wel eens vragen over de historische binnenstad, met veel oudere panden, ook Schil, of daar over gecommuniceerd wordt, want we hebben nogal wat veel brandgevaarlijke gebouwen. Of in ieder geval lijken mij die snel in brand te kunnen vliegen en hoe jullie daar mee omgaan en even als vervolg, wat de elektrische ontwikkeling, de elektrisering van onze materialen, wij krijgen vaak klachten over mensen die in een parkeergarage een laadpaal willen installeren, maar dat mag dan niet omdat er wet- en regelgeving voor is en er zou een onderzoek gaande zijn, ik weet niet, jullie zijn er waarschijnlijk bij betrokken, over of je dat nou wel of niet kunt doen en of wat het voor termijn en of hoe je het anders kan inrichten als dat niet kan. Dus daar wilden wij graag van jullie horen hoe jullie daarop reageren. En tenslotte ook over de vluchtroutes, met name op De Staart, want er wordt dan geadviseerd als er een hoop water is dat we naar De Staart moeten. Ik neem aan op die heuvel die daar is, maar er zit ook Chemours in en als daar wat mee is, dan kunnen we niet naar De Staart en hoe moeten de bewoners van De Staart ergens heen? Advisering jullie dan of hebben jullie een heldere informatie daarover en ook naar bedrijven hoe u zo snel mogelijk van het eiland af kunt als dat nodig is? Dat niet iedereen overal dezelfde kant op moet.

De voorzitter: Er zijn inmiddels een hele hoop vragen gesteld. Mijnheer De Looze heeft toch nog een aanvullende vraag. Gaat uw gang.

De heer De Looze: Ja, dat is echt een hele andere, maar wel een korte. Ik vroeg me even af, sowieso de leesbaarheid was top, dank u wel. Echt, het vorige is alweer een tijdje terug met Carlo, maar dat was ook goed. Maar dit ...

Mevrouw Kruger: Is beter. Ja.

De heer [...]: Nou, die staat genoteerd op het opnameapparaat.

De heer De Looze: Anyway, hoe gaat het eigenlijk over de KNRM.

De heer De Looze: Ik heb even gemist hier in het plan, maar misschien dat u daar wel iets over kan zeggen of dat ik het niet goed heb gelezen, dat zou ook kunnen. Maar ik heb, je rukt best vaak uit volgens mij en ik vroeg me even af hoe dat ook hier met de veiligheidsregio werkt. En jullie werken ook met vrijwilligers, maar daar werken alleen maar vrijwilligers, dus dan heb je dat probleem niet.

De voorzitter: Goed. Mijnheer Van der Klaauw.

De heer Van der Klaauw: Een korte vraag. Hoe is het gesteld met de opslag van gevaarlijke stoffen in ons gebied?

De voorzitter: Dat was hem? Nou, dan ... Ja, u heeft een hele hoop vragen gekregen, waarvan ik toch ook niet de indruk, mij aan de indruk kan onttrekken, dat een aantal vragen ik weet niet eens zeker of dat aan uw adres wel gesteld kan worden, maar dat kan misschien de burgemeester ...

De heer Kolff: Zal ik even aftrappen?

Mevrouw Frentz: Ja, is goed.

De voorzitter: Op ingaan. Dus ik geef eerst wel het woord aan de burgemeester.

De heer Kolff: Dank. Ik ga een paar dingetjes in en wat meer technische en operationele zaken die laat ik graag bij Caren. Als het gaat en het kan best zijn dat je daar nog aanvullingen op hebt op wat ik hier nu over zeg. De plannen richting burger, dat is een vraag die door de heer Wringer is gesteld, maar ook door een aantal anderen. Mevrouw Van den Bergh onder andere, vluchtroutes De Staart. Natuurlijk hebben we die plannen, die hebben we als gemeente omdat dat voor iedere gemeente ook weer anders is binnen de veiligheidsregio, maar de veiligheidsregio heeft daar zelf natuurlijk ook lijntjes mee, met de gemeente. Die plannen hebben we en tegelijkertijd zie je gewoon en leert de praktijk dat iedere crisis en iedere ramp anders is en dat betekent dat als je inwoners vooraf met een plan confronteert als crisis a of b zich voordoet, dat dat tussen de oren gaat zitten en dan zal je net zien dat het net niet crisis a is, maar dat het erop lijkt en dat het crisis c is. Dan gaan ze misschien het verkeerde doen. Dus ik vind het belangrijk dat wij onze communicatielijnen goed op orde hebben, dat we weten hoe we inwoners op welk moment moeten bereiken en dat als een crisis zich voordoet dat we ook gewoon zoveel mogelijk effect bereiken met die communicatie, maar dat we ook wel echt flexibel blijven en dat we de oplossing van de crisis ook zoveel mogelijk aanpassen op de crisis die zich voordoet. Dus het is altijd de balans vinden tussen hoe bereid je inwoners voor op mogelijke gevaren en risico's en tegelijkertijd hoe zorg je dat je flexibel blijft en dat je de inwoners op dat moment ook de juiste informatie geeft, maar dat is echt iets waar de lijn tussen de gemeentelijk medewerker die zich met openbare orde en veiligheid bezighoudt en de veiligheidsregio heel strak en sterk moet zijn. Als je daar aanvulling op hebt, dan moet je dat straks zeker doen, Caren. Als het gaat over drugslabs, over fakenieuws en over drillraps dan zijn dat zeker zaken waar ik me als burgemeester, waar ik me ook van tijd tot tijd zorgen over maak en ontwikkelingen die we volgen. Drillraps, dat is echt iets van de laatste jaren, maar dat kan wel een enorme olievlekwerking hebben onder bijvoorbeeld jongeren om het verkeerde gedrag te gaan vertonen, maar het is niet iets waar de veiligheidsregio zich mee bezighoudt. Focus van de veiligheidsregio is echt brandweer, crisis, rampen en preventie. Dit zijn zaken die we vooral via de politie en het Openbaar Ministerie en eigenlijk de andere kant van het veiligheidsdomein oppakken. De KNRM is genoemd, gaat me zeer aan het hart, want ik mag voorzitter zijn van de KNRM in dit gebied.

[...]

De heer Kolff: En daar werken inderdaad vooral vrijwilligers op het water om mensen die drenkeling zijn of potentieel drenkeling zijn te redden. Er wordt buitengewoon goed werk

geleverd, eigenlijk door vrijwilligers, maar op een heel professionele manier vanuit twee posten in Dordrecht. Die vrijwilligers, dat zijn ook heel vaak brandweermensen die ofwel vrijwilliger zijn bij de brandweer of beroepsmensen zijn die dat combineren met een KNRM-functie en daar zit heel nauwe samenwerking tussen, ook weer met de blusboot en met de andere vaarvoertuigen die we als brandweer hebben. Dus dat is iets wat heel goed georganiseerd is en waar we heel blij mee zijn. Overigens, ook zo'n organisatie kan nooit genoeg vrijwilligers hebben. Dus als u nog vrijwilligers weet of zelf misschien interesse heeft, meld u, zou ik zeggen. En, even kijken. Ik denk dat ik dan in elk geval mijn vragen heb gehad. Ja, die 30 kilometerzones van mevrouw Kruger, dat is natuurlijk iets actueels. Het is ook wel iets politieks, zeg ik daar gelijk bij. In algemeenheid is het zo dat 30 kilometerwegen, daar volsta je er niet mee door een bordje neer te zetten je mag er vanaf nu dertig. Zeker als het wegen zijn die wat meer zijn ingericht op vijftig of zeventig of zelfs tachtig te rijden en je zet er een bordje dertig neer, dan moet zo'n weg ook echt worden ingericht als een 30 kilometerweg wil het enig effect hebben en wil de politie ook zeggen oké, ik ga daarop handhaven. Het voordeel van zo'n 30 kilometerweg inrichten als 30 kilometerweg is dat de meeste mensen dan ook echt langzamer gaan rijden. Nadeel is dat de hulpdiensten gewoon echt wel in de problemen kunnen komen voor wat betreft aanrijdtijden. Dat geldt voor de brandweer, dat geldt voor de ambulance, voor de politie en eigenlijk andere hulpdiensten en ja, ik ga er vanuit dat als bij de hulpdiensten uitgevraagd is van bij welke wegen kan dat en bij welke wegen kan dat niet, dat daar gewoon naar eer en geweten en ook gewoon feitelijk wordt weergegeven van nou, bij die wegen zou het kunnen en bij die wegen niet. Het feit is ook dat als je dat beperkt in de stad, dat dat gewoon ten koste gaat en kan gaan van aanrijdtijden en dat is een risico wat je met elkaar moet afwegen tegen het effect en het terugdringen van de snelheid. Ik kan dat niet anders verwoorden dan zo en misschien dat Caren daar later wat op aan te vullen heeft. Voorzitter, daar wou ik het voor nu even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel.

Mevrouw Frenztz: Dan ga ik ook proberen op wat vragen wat dieper in te gaan en in eerste instantie die zelfredzaamheid en het perspectief voor de burger, die gaan me aan het hart en ik ga daar wel wat mee doen met dat beleidsplan, want ik vind dat dat dan wat steviger naar voren moet komen, want nota bene vanuit ons perspectief denken wij al dat wij daar best wel wat aandacht voor hebben, maar ik vind dus dat we die nog wat moeten verscherpen. Dus die neem ik ter harte en daar gaan wij nog wat specifieker op inzoomen, want wat onder andere zo'n idee als de Risk Factory wordt mede bedacht om juist die zelfredzaamheid van de burgers van Zuid-Holland Zuid te vergroten en wij focussen ons dan op groep acht, de kinderen waar het leereffect het grootste is, maar wij zijn ook aan het kijken welke andere doelgroepen je daar zou kunnen ontvangen. Dus daar zit volgens mij nog een nadrukkelijk punt in voor ons om daar nog eens naar te kijken, dus die neem ik ter harte. Alles wat te maken heeft met ICT en cyber security. Wellicht is de Zembra-uitzending gezien waarin ook de staat van de security van onze veiligheidsregio's, vijftentwintig in Nederland, onder de loep is genomen. Waarvan er twaalf veiligheidsregio's een voldoende hebben gescoord en Zuid-Holland Zuid is daar één van. Nou, daar ben ik dus gepast trots op, maar wij zijn er zeker niet.

De heer Kolff: Overigens, het ging tussen voldoende of onvoldoende.

Mevrouw Frentz: Ja, dus het is niet een acht of een zes, het was voldoende en onvoldoende. Maar wij zijn daar nog niet en ook de komende jaren zullen we daar behoorlijk in moeten investeren om die security van onze regio op orde te houden en dat gaat niet alleen maar over de systemen. Het gaat ook over gedrag van de mensen, het gaat over hoe gebruik je je devices, et cetera. Er is een, zo wordt dat genoemd, een biocertificering waar we allemaal aan moeten voldoen, ook de gemeente volgens mij en daar staan een heleboel punten in en wij proberen dat de komende jaren ook allemaal uitgevoerd te krijgen. Er zit gewoon een stevige inspanning voor ons als veiligheidsregio. Dat is onze eigen security. Nou heb je natuurlijk ook cyber security die bijvoorbeeld vitale infrastructuur kan lamleggen en wat betekent dat dan voor crisis en dat staat wel degelijk ook in ons risicoprofiel. Wat doe je als er vitale infrastructuur uitvalt? Dus dat zit wel in onze systemen. In de zin van systemen bedoel ik hier niet onze digitale systemen, maar ons menselijk functioneren als crisisfunctionaris.

De heer Polat: Gaan jullie daar ook ... Voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Polat.

De heer Polat: Hebben jullie daar ook bepaalde actieplannen gedefinieerd waarbij het dus als er iets misgaat, wat er dan zou kunnen? Want er is natuurlijk wel, een risicoprofiel, altijd fijn om te hebben, maar u moet natuurlijk ook een actieplan hebben, want het is gewoon de waarschijnlijkheid dat het gebeurt is natuurlijk best wel hoog.

Mevrouw Frentz: Ja, maar dat sluit wel een beetje aan bij wat de burgemeester net vertelt. We zitten natuurlijk altijd in balans als crisisorganisatie, wat bereid je allemaal voor en wat laat je ook nog in de flexibiliteit en wendbaarheid omdat de crisis altijd net weer iets anders is dan hoe je hem van tevoren verzonnen hebt. Dus je wil dat die functionarissen ook een bepaalde beweegbaarheid houden om juist op het onverwachte te kunnen acteren. Dus wat wij in feite doen is heel sterk ons richten op scenariodenken. Dus niet alles in planvorming wegzetten, maar zorgen dat dat scenariodenken bij onze functionarissen ontwikkeld is. Dus het onvoorstelbare voorstelbaar maken zorgt ervoor dat je eigenlijk de crisis een stap voor blijft. Dus dat zit veel meer in het vakbekwaamheid en vakbekwaam blijven van onze functionarissen.

De heer Polat: Voorzitter, ik neem aan dat jullie werken met serious gaming, om ...

Mevrouw Frentz: Onder andere. Ja, onder andere. Dus bijvoorbeeld ook op Kijfhoek, daar maken wij, wij noemen dat dan e-learning. Maken wij gewoon de hele Spoorzone, hebben we helemaal in beeld gebracht van Kijfhoek en daar maken wij verschillende scenario's en laten onze functionarissen daar dus digitaal mee oefenen. Het grote voordeel is dat je niet altijd op het rangeerterrein hoeft te zijn, maar dat je wel vijf, zes verschillende soorten scenario's daar kunt afspelen.

De heer Polat: Dus die worden daar dus daarop voorbereid, dat is als ik het goed begrijp.

Mevrouw Frentz: Ja, we zijn daar zo goed als mogelijk op voorbereid, maar we zijn nooit voorbereid op alles...

Mevrouw Frentz: Dan natuurlijk de nieuwe energieën, de parkeergarages, oplaadbare voertuigen in parkeergarages, de laadpalen, zonnepanelen. Nou, die komt er ook nadrukkelijk terug in ons beleidsplan. Dat zullen we de komende vier jaar ook met brandweer Nederland veel verder gaan uitdiepen. Over parkeergarages is inderdaad op dit moment beleid in ontwikkeling. Landelijk beleid ook, omdat we daar als brandweer in heel Nederland op dezelfde manier mee om willen gaan en dat ... Nou ja, het staat in ons plan, het is nog niet af, maar dat komt wel, omdat we zien dat dat één van onze grootste veranderingen is in brandbestrijding.

Mevrouw Kruger: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Nou, even een aanvulling daarop. Het is misschien wat kleiner van vorm, maar ik zat net te denken aan deze, de kabeltjes, de opladers en dat soort dingen. Ik heb er zelf eentje gehad die in de fik vloog. Ik zat er gelukkig naast, maar ik bedoel doordat we natuurlijk veel meer thuiswerken en dat allemaal maar hebben liggen op je bureau's en aangesloten hebben ...

Mevrouw Frentz: Ja, het veroorzaakt dus vaker brand en dat zit ook echt in onze brandpreventie. Dus bijvoorbeeld bij brandpreventieweken of nu is het de maand van de rookmelder, vragen wij voor dat soort zaken gewoon weer continu aandacht. Dan de 30 kilometerzones. Nou, daar sluit ik eigenlijk aan bij het verhaal van de burgemeester. U ziet zo meteen misschien een grote auto beneden. Die mogen twintig kilometer harder rijden dan de toegestane snelheid volgens de normen, om bij een brand aanwezig te zijn, maar u kunt zich voorstellen dat als je zeventig kilometer per uur rijdt en je moet terug naar twintig om een drempel te pakken dat dat echt behoorlijk invloed heeft op opkomsttijden. Dan vind ik wel dat je daar altijd op een goede manier dat in evenwicht moet leggen tussen en wegen tussen de belangen die er zijn in een 30 kilometerzonewijk of bijvoorbeeld rondom een school en ik ga er vanuit ook dat die mensen goede afwegingen maken. Er is een hoofdroute die we altijd gebruiken en ook inschatten met die rekenmodellen wat dat betekent en daar zijn onze opkomsttijden op gebaseerd. Dus als we daar ingaan bewegen betekent dat wat voor de opkomsttijden. Even kijken, dat is ...

Mevrouw Kruger: Helder.

Mevrouw Frentz: Nou, we hebben eigenlijk veel over de drugslabondermijning, drillraps, polarisatie in de samenleving, dat valt inderdaad allemaal onder de sociale veiligheid, dus veel bij de politie, ware het niet dat het wel kan leiden tot excessen. Dat hebben we bijvoorbeeld gezien in Zwijndrecht. We hebben het gezien in Alblasterdam, waarin het dus uiteindelijk wel leidt tot een explosie ergens of tot brand in een gebouw. Nou, daar bereiden we ons dan vervolgens wel op voor en dat is vooral ook weer in de vakbekwaamheid van onze mensen. Wij willen dat zij daar alert op zijn. Dus dat

betekent ook de samenwerking met politie en Openbaar Ministerie wordt in dit soort casuïstiek steeds belangrijker, want zij moeten ons ook van goede informatie voorzien, zodat wij onze operationele mensen kunnen informeren. Dus dat nog even ter aanvulling. Dan ...

De voorzitter: De brandbaarheid van gebouwen, was nog een vraag ...

Mevrouw Kruger: O, ja, de gevel.

De voorzitter: Op de gevels en dat soort dingen.

Mevrouw Frentz: Ja, de gevels ... Ja, dus de brandbaarheid van materialen in oude gebouwen. Dat is ons brandrisicoprofiel, dus dat hebben wij goed in beeld en onder andere daarop worden ook onze opkomsttijden bepaald en we hadden het net al even over gebiedsgerichte opkomsttijden, maar in de oude binnenstad daar willen wij sneller zijn dan in een vinex-wijk, omdat daar andere bouwbesluiteisen onder liggen. Sorry. Maar dat is ongeveer hoe het werkt, vinex-wijken willen we echt ... Of, vinex-wijk zijn we binnen tien tot twaalf minuten, oude binnenstad binnen acht minuten. Omdat het brandverloop in een oude binnenstad nou eenmaal sneller is dan in een vinex-wijk. In een vinex-wijk zit al in het bouwbesluit bijvoorbeeld verplichte rookmelders geïntegreerd, in het advies, dat is niet zo in de oude binnenstad. Dus vanuit dat principe kijken wij naar ons brandrisicoprofiel.

Mevrouw Kruger: En we zitten een beetje te grinniken, hè. Ja, ja.

Mevrouw Frentz: Ja, ik zie het. Vinex-wijk, oude binnenstad, ik voel hem wel. Ik denk dat het zo ... Even kijken.

Mevrouw Van den Bergh: Even dan hierop aanvullend, maar u zegt dat ...

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh. Sorry.

Mevrouw Van den Bergh: In de binnenstad wordt niet met rookmelders gemeld, maar wel of gebruikt, maar wel in de buitenwijken, maar wordt daar niet aan gewerkt om die signalering niet veel sneller dan te krijgen in zo'n binnenstad?

Mevrouw Frentz: Zeker wel, maar vanuit oudbouw is niet in het gebouw een rookmelder geïntegreerd en wat je nu ziet bij oplevering van nieuwe woningen zit gewoon al in de oplevering een rookmelder en dat is het grote verschil, dus wij zetten wel in op daadwerkelijke vroegsignalering van brand, zeker in oudgebouwen, maar daar moeten we nog inzet op plegen, terwijl je vanuit de nieuwbouw dat als standaard in de huizen hebt. Ja.

De voorzitter: En dan had mijnheer Van der Klaauw nog een vraag, hoe staat het met de opslag van gevaarlijke stoffen. Dan hebben we volgens mij alles gehad.

Mevrouw Frentz: Ja, hoe staat het met de opslag van gevaarlijke stoffen? Dat zijn over het algemeen de verschillende classificaties van gevaarlijke stoffen. Daar zit hele

strengere wetgeving onder. Dat betekent dat we een aantal BZO-bedrijven in onze regio hebben waar wij heel nadrukkelijk jaarlijks op bezoek gaan om dan te kijken of daadwerkelijk de opslag volgens de regels gaat. Dat doen we overigens met de Omgevingsdienst Zuid-Holland Zuid. Dus dat is een samenwerking, wij toetsen daar samen op. Dus dat is denk ik, zo staat het. Er zitten zulke strenge wet- en regelgeving om heen. Wij oefenen daar ook bij sommige bedrijven met onze operationele brandweerorganisatie om maar voorbereid te zijn dat als het daar misgaat, dat we er ook gesteld staan.

De heer Van der Klaauw: Is dat een bedrijfs[brandweer]...

De voorzitter: Mijnheer Van der Klaauw.

De heer Van der Klaauw: Sorry, voorzitter. Zijn daar dan ook bij scholen en bedrijven...

Mevrouw Frenztz: Nou ja, het is heel nauwkeurig vastgelegd wanneer er een bedrijfsbrandweer aanwezig moet zijn, ja of nee en bijvoorbeeld op Kijfhoek, daar werken wij nauw samen met ProRail en bedrijfsbrandweerdienst die zij daar hebben om ervoor te zorgen dat daar iets gebeurt dat we ook kunnen optreden.

De heer Van der Klaauw: Ik bedoelde eigenlijk met daar ook, wat hier opgeslagen wordt, kunstmeststof, ammoniumnitraat en dergelijke. Het wordt nu wel opgeslagen, maar het wordt ook geblenderd hier. In hoeverre is daar een risico in en in hoeverre is daar een analyse opgemaakt?

Mevrouw Frenztz: Dat durf ik niet zo hier aan tafel te zeggen. Die vraag zou ik even mee terug moeten nemen om dat goed te kunnen beantwoorden.

De voorzitter: Oké. Dat was hem, mijnheer Van der Klaauw?

De heer Van der Klaauw: Jazeker.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Mijnheer Wringer en dan gaan we langzamerhand afsluiten, dit onderwerp.

De heer Wringer: Ja, dank u, voorzitter. Eén kleine aanvulling. De heer Van der Kruijff heeft ook al gezegd, de [...] zo op tijd mogelijk aanpakken. Nou, ik ben vrijwilliger voor het Dordtse Rode Kruis, met een EHBO-diploma en AID.

De heer Wringer: Ik had vanmiddag dienst bij een opening van een brug. Misschien was het ook wel [...] leuk om ook kinderen kennis te laten maken met EHBO en AID-trainingen en ... Dat wil ik u meegeven.

Mevrouw Frenztz: Zeker. Ja.

De voorzitter: Oké. Dan kom ik nu tot een afronding van dit stuk. Volgens mij zijn alle vragen die er waren afdoende beantwoord. Zo goed zelfs dat ik niemand zenuwachtig op

de stoel zie rondschuiven van ik ben het eigenlijk toch niet eens met het stuk. Sterker nog, van diverse kanten heeft u de complimenten gehad. Het was zelfs beter dan.

De heer Kolff: Zeg het hem maar niet.

De voorzitter: Ik noem geen namen en u neemt één ding in ieder geval ook mee, waarvan u wel zegt dat zat er wel in, maar u moet dat toch wel iets scherper gaan formuleren in het stuk en dat is de aandacht voor het perspectief van de burger. Nou, dank u wel voor de presentatie.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter.

De voorzitter: Ja, de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Nog één procesmatige vraag, want het beleidsplan staat natuurlijk vol met initiatieven en keuzes en dat eindigt dan opeens met de financiële claim die weer bij de begroting 2023 op ons afkomt. Nou zou het zo kunnen zijn dat we denken nou we hebben het vanavond besproken, we vinden het allemaal fantastisch, dus die financiële claim gaan we dan ook wel honoreren, als een soort automatisme. Zo werkt het vaak niet in de politiek. Dus ik zou, ik ben wel benieuwd en we hoeven nu niet inhoudelijk te beantwoorden, maar qua proces hoe we daar als raad in meegenomen kunnen worden, welke keuzes we moeten maken. Eventueel ook vanuit financiën beargumenteerd.

De heer Kolff: Nou, dat zal ik even eerst wat op aftrappen.

De voorzitter: Ja, de burgemeester.

De heer Kolff: Zoals de directeur net heeft uitgelegd zit er een onderscheid in tussen een aantal onontkoombare zaken en een aantal zaken waar we keuzes in hebben en die keuzes betreft onder andere dat MIK, dus dat is dat aansluiten bij dat systeem waar we in Rotterdam-Rijnmond ook mee samenwerken en de andere keuze is onder andere de Risk Factory. Met de grootste bedragen waar het om gaat, dat zijn eigenlijk onontkoombare zaken. Daar hebben we het in de retraite met de burgemeesters uitgebreid over gehad en ook over het proces. Veiligheidsregio is een gemeenschappelijke regeling die wettelijk verplicht is, waarbij we een bijdrage krijgen vanuit het Rijk en een bijdrage vanuit alle gemeenten die eraan deelnemen. De afgelopen jaren is er behoorlijk wat bezuinigd, ook op de veiligheidsregio, omdat dat een wens was vanuit de gemeenteraden en er is ook altijd voor gekozen als er wel een keer geld overbleef, om dat meteen terug te storten naar de gemeente. Nu is het zo dat we eigenlijk kunnen voorspellen dat we de komende jaren wat extra's nodig hebben en dat vraagt wel om een netjes proces. Dus de beleidswensen en dergelijke staan wel al in het stuk vermeld, maar we komen nog met een soort van ordeproces richting alle raden als het gaat om de financiële gevolgen daarvan en daar wordt ook echt een onderscheid in gemaakt tussen de keuzes en de meer verplichtende of vastliggende financiële consequenties. Heb ik dat goed samengevat, Caren?

Mevrouw Frentz: Ja.

De heer Kolff: Dank je wel.

Mevrouw Kruger: Wat zijn jullie toch ook een lekker stel, hè.

Mevrouw Frentz: Ja, hè.

De voorzitter: Dan komen we tot de echte afronding van dit stuk. Het algemeen bestuur gaat hier op 9 december met u en dan kunt u dat van alle andere negen gemeentes nog dan bespreken en vaststellen. Nogmaals, dank.

Mevrouw Frentz: Graag gedaan.

De voorzitter: Blijf rustig bij zitten.

5. Raadsinformatiebrief Aanbesteding Handhaving 2022 - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Wij gaan nu naar het volgende stuk en daarvan hebben we een aantal nieuwe behandelvoorstellen en dan gaan we de brandweerkazerne bezoeken en het volgende stuk is de Raadsinformatiebrief Aanbesteding Handhaving en de commissie bespreekt de ... Bespreekt de aanbesteding van handhaving met als politieke vragen gaan we handhaving in eigen beheer uitvoeren of gaan we het opnieuw aanbesteden? Welke groei en omvang wordt beoogd van het aantal handhavers en hoe zorgen we voor voldoende binding van de handhavers met de stad? De politieke vragen zijn opgenomen door respectievelijk de SP, CDA en VVD en ik stel voor dat deze drie partijen het debat ook in die volgorde aftrappen. Dus ik geef eerst het woord aan de heer 't Lam.

De heer 't Lam: Dank u wel, voorzitter. Als SP wil ik beginnen met de waardering uit te spreken aan alle handhavers in Dordrecht, of ze nu in dienst zijn van de gemeente Dordrecht of in dienst van het private bedrijf Handhaving Support, dat maakt niet uit. Die mensen hebben de laatste vijf jaar en zeker de laatste twee jaar onder lastige omstandigheden hun werk gedaan. Als ik in mijn bijdrage iets zeg over handhaving dan bedoel ik dus niet de mensen, maar de diensten die erachter zit. Ook dank aan de politie, aan de medewerker ... Ik ben even zijn functienaam kwijt. Bij de gemeente, die mij geïnformeerd heeft en aan het college dat ...

De heer Van Dieën: Clustermanager.

De heer 't Lam: Clustermanager! Ja. Vroeger hadden wij gewone namen voor [die functies], maar nu zijn het allemaal ingewikkelde namen. Clustermanager, ik onthoud het. En dank aan het college, zelfs de burgemeester die tussendoor nog antwoorden naar mij gestuurd heeft op gestelde vragen. Handhaving in eigen beheer of opnieuw aanbesteden, dat was onze politieke vraag. Om die vraag te beantwoorden zal ik moeten weten wat de ervaringen van de afgelopen vijf jaar zijn geweest en daarom hebben wij al in een vroeg stadium dit jaar een paar keer gevraagd gaan we nu eerst evalueren en dan pas opnieuw aanbesteden, als dat de uitkomst is van die evaluatie. Op 19 januari spraken we in deze commissie af dat de fracties konden aangeven wat ze in de

rapportage van het college graag zouden zien opgenomen worden en als SP hebben wij hierbij aangegeven dat het college een op te stellen evaluatie met de raad zal delen. Nou, vervolgens hebben wij recent een raadsinformatiebrief gekregen en in die raadsinformatiebrief wordt enkele keren naar een evaluatie verwezen. Ook de politie heeft in beantwoording van hun vragen naar de evaluatie verwezen. Mijn vraag was vervolgens aan de organisatie, mag ik dan die evaluatie hebben, want die zat niet bij de raadsinformatiebrief? Was het eerste antwoord er is geen rapportage, maar er zijn alleen gesprekken gevoerd. Vervolgens is mij meegedeeld dat er wel een rapportage was, maar dat die rapportage niet geaccordeerd werd. De burgemeester die spreekt niet over een rapportage, maar die heeft het over aanbevelingen. In ieder geval is er een stuk, laat ik het dan zo maar even aanduiden. Door wie is dit stuk niet geaccordeerd en waarom? Dat kan de burgemeester misschien straks wel even uitleggen. Dan even naar ons standpunt over eigen beheer of uitbesteden. In 2015 hebben wij aangegeven dat je dat in eigen beheer moet doen om een heel duidelijke reden, veiligheid is een kerntaak van de overheid en het veiligheidsmonopolie moet je niet in handen leggen van medewerkers die in dienst zijn van een privaat bedrijf en ja, er is geen evaluatie, dus we kunnen eigenlijk ook niet tot een ander standpunt komen.

[...]

De heer 't Lam: Ja, consequent, hè? Die evaluatie, die had misschien argumenten kunnen aandragen dat we hem juist moesten gaan uitbesteden, maar dat kan ik niet aflezen. Voorzitter, mochten we gaan uitbesteden dan heb ik nog een paar vragen ... Of, mochten we gaan aanbesteden, dan heb ik daar nog een paar vragen over, want die waren niet altijd helder terug te vinden in de raadsinformatiebrief. Welke concrete verbeteringen neemt het college mee in de nieuwe aanbesteding om tegemoet te komen aan de opmerkingen van de politie? Bijvoorbeeld over de zorgen die er zijn over het verloop van de handhavers in de wijken en dat de samenwerking vooral op rationeel niveau plaatsvindt. De politie geeft aan dat het tactisch en strategisch nog verbeterd kan worden. Op mijn vraag wat dat dan precies inhoudt, want ik zit niet in die wereld, dus ik snap niet precies wat ze bedoelden, heeft de politie mij verteld dat ik dat terug kan lezen in de evaluatie die ik niet gekregen heb.

De heer Kolff: Nee, dat is niet zo.

De heer 't Lam: Wordt ook handhaving, dat is een tweede vraag, in de nacht meegenomen in de nieuwe aanbesteding? Niet alleen omdat het in het SP-verkiezingsprogramma stond, maar ook omdat ik begrepen heb dat dit een wens is van de politie. Derde vraag. Samenwerking met een marktpartij betekent dat die partij vooral als werkgever de personeelszorg voor zijn rekening neemt. Nu gaan we vanaf 1 januari optreden als servicegemeente, krijgen we volgens mij meer dan duizend medewerkers waarvoor we de personeelszorg regelen, maar blijkbaar kan dat niet voor vijftig medewerkers extra. In 2016 sloten we een contract voor vijf jaar. Het college wil de vrijheid nemen om meer, minder en of korter gebruik te maken van de inzet van de marktpartij, staat er in de raadsinformatiebrief. Mij is verteld dat het om een contract van vijf jaar gaat, met de mogelijkheid om dit vijf keer met een jaar te verlengen. Dus we gaan ons in feite binden voor mogelijk tien jaar. Klopt dit en waarom staat dit ook

niet concreet dan in de raadsinformatiebrief? Tot slot, voorzitter, om te voorkomen dat we later nog achter meer dingen komen die niet in de raadsinformatiebrief staan, stel ik voor dat het college als de raad steun heeft aan de nieuwe aanbesteding, het stuk waarmee ze de markt opgaat eerst aan de raad voorlegt voor wensen en bedenkingen. Tot zover mijn eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, een aantal vragen. Eigen beheer of aanbesteden, het was inderdaad zo dat tot en met of tot 2015 we de boa's in eigen dienst hadden en dat was geen onverdeeld succes. We hadden toen, ik zit al een hele tijd in de raad, ik kan me dat nog wel herinneren, er waren grote problemen qua cultuur, qua verloop, qua kwaliteit op allerlei vlakken. We hebben daar toen in de raad en commissie uitgebreid over besproken hoe dat te verbeteren en daar is uiteindelijk uitgekomen dat we het extern ging beleggen. Dat is toen via een aanbesteding gebeurd en dat is dus de afgelopen zes jaar zo gaan en als CDA hebben we gemerkt in de jaarlijkse bijeenkomst die we met politie en handhaving hebben dat dat tot beider tevredenheid loopt. Zowel het personeel is tevreden, de leiding is tevreden, als ook de politie is daarover tevreden. Dus het CDA ziet alleen al, sluit ik maar even aan bij de heer 't Lam, even los dat ik daar iets minder wakker van lig, als er geen evaluatie is moet je dat dus niet gaan veranderen, want het ging niet goed voor 2015. We hebben het veranderd en het gaat nu wel goed, dus hou dan ook de constructie vast die succesvol is gebleken de afgelopen zes jaar.

De voorzitter: Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, kleine vraag aan de heer Van der Kruijff, u zegt het loopt nu goed. Ik heb toevallig vandaag met een handhaver staan praten bij de brug en op zich de communicatie met politie en zo loopt wel aardig, maar ten aanzien van de hoeveelheid handhavers en de bandbreedte die zij moeten bestrijken als handhaver met z'n tweetjes is heel erg groot. Daar zijn ze dus niet zo tevreden over, zeker niet als er ook nog een zieke is of mensen om andere redenen uitvallen. Dus om te zeggen het gaat helemaal goed. Ik denk zeker op de kwantiteit gaat het een stukje minder.

De voorzitter: En uw vraag is?

Mevrouw Kruger: Nou, of u dat, u geeft aan ja, sorry ...

De voorzitter: Wat vindt u daarvan?

Mevrouw Kruger: Ja, dat is heel goed. Vindt u dat ook? Bent u dat met mij eens? Heeft u dit geluid ook gehoord?

De voorzitter: Voordat u de vraag van ... Want de heer Gündogdu had misschien op hetzelfde punt een vraag?

De heer Gündogdu: Ja, misschien aanvullend aan ...

De voorzitter: Interruptie, hè.

De heer Gündogdu: Ja, voorzitter, de heer Van der Kruijff geeft aan het zou nu momenteel beter zijn dan tot 2015 en de hele organisatie van handhaving. Blijkbaar heeft u dan informatie wat ik heb gemist, want u baseert deze uitspraak op iets? Dan ben ik wel benieuwd waarop. Wat dat dan beter zou zijn dan tot 2015.

De heer Van der Kruijff: Nou, voorzitter, volgens mij ...

De voorzitter: Gaat uw gang, mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Nou, volgens mij heb ik dat net in mijn woordvoering gezegd. Wij hebben een jaarlijkse bijeenkomst met de handhaving en de politie bij elkaar en in de jaarlijkse bijeenkomst spreken ze dat keer op keer uit. Daar bent u bij, daar ben ik bij en daar heb ik dat gehoord. Zo eenvoudig is het. Wat mevrouw Kruger vroeg, zijn er problemen, natuurlijk zijn er bij handhaving ook problemen. Ik probeer het te duiden het verschil tussen handhaving in eigen dienst hebben als gemeente of bij een externe partij en als de capaciteit te klein is of als er teveel zieken zijn. Wij hebben trouwens gehoord, mijn collega raadslid van het CDA, Frank Chapel, heeft de afgelopen zomer een hele dag met de boa's meegelopen en met ze gepraat en die kwam met mij terug inderdaad dat ze vooral vinden dat de werkdruk te hoog is. Dat ze met te weinig boa's zijn, dat het ziekteverzuim wat aan de hoge kant is, al niet extreem hoog, maar wat aan de hoge kant is, maar dat vooral het verloop aan de hoge kant is. Hij vertelde mij daarover en dat herken ik ook wel, dat we blijkbaar een kwalitatief goede boa-organisatie hebben die jonge boa's aanneemt, die ze heel goed opleidt. Die vervolgens hele makkelijke prooi zijn voor andere gemeenten, zeg ik dan maar, of organisaties die boa's of, veiligheidsmensen noem ik ze maar even, zoeken en dan stappen ze voor tweehonderd euro per maand meer over naar een andere organisatie. Dat is er aan de hand, maar dat los je niet op door ze in gemeentelijke dienst te nemen of bij een andere organisatie te zetten. Dat heeft te maken met een salarisniveau of met een opleidingsniveau of met de binding van de mensen. Dus ik erken wel dat er wel issues op te lossen zijn, maar die staan volgens mij los van of je waar je de mensen in dienst laat zijn, dus het CDA zou ervoor zijn om opnieuw aan te besteden en die constructie te doen, maar dan wel bij de aanbesteding te zorgen dat ook voldoende financiële ruimte of prikkels, in het Engels heet dat incentives, ik weet even geen goed Nederlands woord ervoor. Prikkels, ja? Goed vertaald? Dank u wel. Beloning, hè. Incentives zijn ook voor de nieuwe werkgever om die mensen dan ook in dienst te kunnen houden en ook financieel de ruimte is om dat salarieel te doen. Uiteindelijk is het volgens mij goedkoper om iemand in dienst te houden dan weer iemand opnieuw te moeten opleiden. Dat over het eerste punt. Tweede punt, welke groei openvang. Dat gaat precies over het punt dat wij gehoord hebben dat er inderdaad wat krapte is bij de huidige aanbesteding, maar ook over de grens zijn heen geschoten van hoeveel boa's we eigenlijk in dienst mogen hebben, gezien wat er zes jaar geleden aanbesteed is. We weten allemaal en er zijn ook meerdere politieke partijen, ook wij, die erom vragen, vergroot nou het aantal boa's, gezien wat er allemaal in de stad speelt. Vandaar deze vraag, wat is nu, ik kan het niet helemaal uit het stuk halen, wat is nou de omvang tot waar we mensen in dienst kunnen nemen via die organisatie bij de aanbesteding? Waar zit nu de bovengrens? Lopen we

daar niet op vast, ligt die ruim genoeg? Hele concrete vraag. Laatst over de voldoende binding. Wij hebben gehoord van de boa's dat zij geen verschil merken of ze nou bij de gemeente in dienst zijn of dat ze via een andere organisatie voor de gemeente hebben qua gevoel van binding. De binding die speelt natuurlijk wel als je ziet dat er een hoop verloop is, maar goed, de gesprekken die wij met hen gevoerd hebben, via mijn collega dan, Frank Chapel, is dat ze vertellen dat het meer salarieel op en financieel is, dan dat ze zich niet thuis voelen of de sfeer niet goed is of het werk niet leuk is. Dus volgens mij moeten we daar nog vooral een antwoord met elkaar op weten te vinden. Al besef ik me volop dat geld niet het enige is wat kan binden. Laat dat ook helder zijn. Voorzitter, tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Kruijff. De heer Peters.

De heer Peters: Ja, voorzitter. Ik heb zelf ook een keer een dag met de handhaving meegelopen en ik kan mezelf wel voor een groot gedeelte vinden in wat de heer Van der Kruijff zegt, maar verloop dat is er nog steeds, want ik merk ook wel van handhavers die door de wijk lopen. Ja, die lopen vandaag in wijk a, morgen in wijk b. Ze krijgen eigenlijk geen binding met de bevolking, zoals je dus met een wijkagent hebt. Wat wij van Dordtse VVD wel belangrijk vinden dat in ieder geval de leiding en de mensen die coördinatie doen, dat dat toch wel eigen mensen zijn. Want die hebben tenminste nog een beetje gevoel bij de stad, want dat schort er wel eens aan bij het boerschap. Dus hier wou ik het even bijhouden, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Looze, was net iets eerder.

De heer De Looze: Dank u wel. Inhoudelijk sluit ik me helemaal aan bij de woorden van de heer Van der Kruijff van het CDA. Ik denk dat de boa's gewoon de afgelopen jaren echt zich ver doorontwikkeld hebben en ook van parkeerboetemeneer echt ontwikkeld zijn tot volwaardige handhaver en ik heb daar ook pas weer één gesproken bij Bram Ladage en die was op zich tevreden, maar die werkdruk is wel heel herkenbaar en ook in Schiedam en in andere plekken hoor je ook dat ze wel weggescout worden en het verloop wat groter is. En de druk ook is, maar dat is in elke markt. Ik werk zelf bij een bouwbedrijf voor monteurs en dat is ook niet vast te houden. Een ander punt is wel die bewapening van boa's, daar hebben we het ook al even over gehad en ik ben benieuwd naar de visie daarop en ja, als boa's bewapend zouden moeten worden dan is het wel weer lastig om ... Dan zou je ze wel weer enigszins in dienst hebben van de overheid of van de gemeente.

De voorzitter: Dat was hem, mijnheer De Looze?

De heer De Looze: Ja.

De voorzitter: Eerst De heer ...

De heer Wisker: Mijnheer De Looze is een goede grasmaaier en hij heeft [gezegd wat ik wilde zeggen]

De voorzitter: Zoals u weet, de bewapening heeft u weggemaaid. Dan staat hij in ieder geval twee keer genoteerd. Had u verder nog punten, mijnheer Wisker?

De heer Wisker: Nee, ik had precies hetzelfde punt of we nou inderdaad, want dat verhaal dat gaat dus, dat als je met een pepperspray en een wapenstok wil uitrukken, dat dat wel kan, maar moet je hem in dienst hebben, want anders lukt dat niet. Dus het komt op hetzelfde neer eigenlijk.

De voorzitter: Ik begin gewoon achteraan weer. De heer Polat.

De heer Polat: Dank, voorzitter. Nou, ik ... Wij hebben ook naar het stuk gekeken. We hebben gewoon een ander beeld dan mijnheer Van der Kruijff. Ook wat wij begrepen is dat de sturing onvoldoende is. Dat de samenwerking met de politie daarop misschien wel [voldoende] in elkaar zit, maar tactisch en strategisch nog niet goed is ingeregeld. Het carrièreperspectief van de handhavers, wensen overlaten waar gewoonweg geen carrière [...] in de handhaving en aansturen van de gemeente dat daar op heel veel problemen zijn. Nou, dat we daarbij, jammer dat het gewoonweg dat de organisatie en ik heb met vijftientig man naar vijftig is gegroeid en er daardoor niet is geanticipeerd om daar natuurlijk acties op te nemen en ervoor te zorgen dat die partijen ook een vloeiende operatie kunnen uitvoeren. Wat wij ook eens zijn met SP is dat geweldsmonopolie bij de overheid ligt en niet bij handhavingsbureau of een extern bureau en dat hebben we natuurlijk ook de vorige keer al besproken met die wapenstok en pepperspray. Je kan natuurlijk een handhaver, een beveiligingsbureau, kun je gewoonweg niet bewapenen met een wapenstok of met een pepperspray, want op die manier krijgen we daarvan ... Een apparaat, eigenlijk de overheid als geweldsmonopolie, krijgt dan gewoonweg een ander beeld, dan is het hoe gaat de burger daarnaar kijken? Wij hebben gehoord dat daar gewoon met een verbinding is met de bevolking, maar ik vraag me af als wij een beveiliging met een wapenstok een burger in elkaar zou slaan, hoe dat zou overkomen bij andere burgers. Dus wat dat betreft, dat onderdeel, laten we gewoon gaan werken aan ... Nou ja, als we toch moeten gaan aanbesteden, in ieder geval ongeveer de helft wel bij de gemeente in dienst nemen en de andere helft dan maar uitbesteden en het carrièreperspectief, want wij lezen het in het RIB, omdat de gemeente garant staat staan voor de carrière van die mensen, maar er zijn ook gewoon afspraken gemaakt om die mensen ... Als je die mensen niet in dienst neemt, het idee was om gewoonweg uit te besteden, zodat er gewoonweg mensen het probleem bij het bureau lag en nu is er gewoonweg nu een carrièreperspectief bieden voor die mensen, wat goed is natuurlijk, maar hoe gaan we dat verantwoorden richting met eigen idee om het uit te besteden? Dus hoe gaat de gemeente die garantiestelling vormgeven? Dat vinden wij toch wel heel erg interessant om te horen van u vandaag, van portefeuillehouder.

De voorzitter: De garantstelling op een carrière.

De heer Polat: Nou, carrièreperspectief. Ja.

De voorzitter: Oké. Dat was hem?

De heer Polat: Dat was hem.

De voorzitter: Oké, dan ga ik naar uw buurman, de heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Ja, voorzitter, dank u wel. Nou ja, hoe wij dit stuk, het voorstel, hebben beoordeeld, ik vlieg hem zeg maar aan vanuit de behoefte vanuit deze stad. Deze stad heeft behoefte, ook met de ambities die deze stad heeft aan een organisatie die herkenbaar is, die acuut is, accuraat en ook die binding heeft met de stad, zowel met de politie, het OM, maar ook de ambtelijke organisaties in gesprek gaat en ook dat gevoel geeft van u bent in veilige handen. Dat wil niet zeggen dat dat nu niet het geval is, maar dat is wel ons basiskader. Als wij nu lezen, ook in deze raadsinformatiebrief dat bijvoorbeeld als we het hebben over carrièreperspectief, dat vooral jonge mensen die in een bepaalde flow zitten binnen de ontwikkeling, dat die dan worden weggekaapt en ook nog eens juist waar binding heel belangrijk is voor het uitoefenen van deze functie, zich laten verleiden tot een andere werkgever, is dat een vraag waard aan het college, aan de burgemeester, wat je daaraan zou kunnen doen om die mensen, de kennis en kunde hier in deze stad te behouden.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu, deze vraag over carrière, ik weet niet welke vragen u nog meer heeft, maar probeert u iets ... U kunt aansluiten bij anderen die hier vragen over gesteld hebben en als u nog iets nieuw inzicht heeft dan nodig ik graag uit dat ook te delen. Anders wordt het een grote herhaling vrees ik.

De heer Gündogdu: Het is een belangrijk onderwerp.

De voorzitter: Jazeker, maar iedereen vindt het belangrijk, denk ik en het woord van de heer 't Lam is net zo belangrijk als het woord van een ieder ander, zoals dat van u.

De heer Gündogdu: Helemaal mee eens. Ja.

De voorzitter: Dus ... U hoeft niet te herhalen.

De heer Gündogdu: Ik ga dan niet in herhaling, maar een aantal punten wil ik toch aangeven. Als ik deze raadsinformatiebrief lees en mijn fractie heeft dat dan ook gedaan, eigenlijk zegt het college wij zijn in 2015 een pad ingeslagen, daar hebben we tussendoor een evaluatiemoment gehad. Nou ja, we kunnen niet naar u rapporteren, maar ons denken is dat wij het wel goed hebben georganiseerd. Met die informatie moeten we het doen. Ook met de informatie, zoals dat de jaarlijkse evaluatiemoment met de commissie. In feite, maar dat is de vertaling die wij maken, zegt het college voor beide gevallen in beheer, maar ook de externe uitbesteder, valt er iets voor te zeggen. Het is aan de raad om daar een adviserende rol of weg in te slaan en vanavond is daar de gelegenheid voor. Zo hebben wij hem beredeneerd en wat ons betreft is dit proces nog niet afgelopen. Wij zouden nog van het college een voorstelling willen ontvangen waar ook een overzicht staat hoe het georganiseerd kan zijn om dit ambtelijk apparaat in eigen beheer te nemen. Wat de kosten daarvan zijn en hoe dat in te passen is binnen de huidige context. Dat overzicht, dat voorstel, met uitgewerkt financieel plaatje zouden

wij nog graag willen hebben voordat we een besluit hierover kunnen nemen. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Een vraag aan de heer Gündogdu, want hij vraagt om een financiële onderbouwing. Begrijp ik dan dat voor u het bepalende punt is voor wat u kiest, wat het goedkoopste is?

De heer Gündogdu: Nee. Nee, nee, nee ...

De heer Van der Kruijff: Maar waarom vraagt u dan alleen om een financiële onderbouwing? Dan zou ik de voors en tegens willen vragen, willen weten en ... Nee?

De heer Gündogdu: Voorzitter, mijnheer Van der Kruijff die vat hem nu heel erg ... Nou ja. Ik wilde zeggen bekrompen, maar dat ga ik niet doen.

De heer Van der Kruijff: Beknopt.

De heer Gündogdu: Beknopt is het betere woord. Nee, het gaat niet alleen maar om de financiën. Ik hoor tegenstrijdige of ik lees tegenstrijdigheden in deze raadsinformatiebrief. Als ik een besluit neem vanuit mijn rol als raadslid dan wil ik kunnen vergelijken. Deze raadsinformatiebrief dat geeft zoveel tegenstrijdigheden, ik kan hier op basis hiervan geen besluit nemen. Op dit moment niet. Ik wil ook een voorstel waarin onder andere alle mogelijke risico's voor, dan wel nadelen van deze organisatie, eigen beheer. Dat is hem.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Van den Bergh.

De heer Van der Klaauw: Voorzitter.

De voorzitter: O, mijnheer ...

De heer Van der Klaauw: Ik dacht dat u achterin zou beginnen, maar goed.

De voorzitter: Ja, u zat wel heel ver achterin, maar gaat uw gang. Nee, sorry.

De heer Van der Klaauw: Nee, maakt niet uit. Dank u, voorzitter. Wij zijn als Gewoon Dordt voor een aanbesteding en wel met die aantekening dat de knowhow die is opgebouwd de afgelopen vijf jaar dat die wel behouden kan blijven. Ja en hoe dat in het bestek vormgegeven kan worden, dat laat ik naar de bestekschrijvers toe.

Mevrouw Kruger: Bestek?

De voorzitter: Dat was hem?

De heer Van der Klaauw: Ja.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Dan toch nog mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, wij willen, PvdA, wij hebben het al eerder aangegeven, maar wij willen dat handhaven weer volledig bij de gemeente komt. Enerzijds vanwege het geweldsmonopolie dat de overheid heeft, dat moet je niet willen uitbesteden en anderzijds begrijpen we dat er ook wetgeving in de maak is om te kijken om dat meer bij de gemeenten onder te brengen en zeker ook nu er ook verdedigingsbewapening of materiaal, hoe je het noemen wil, voor de handhavers ter beschikking komen of men wil dat, het is een beweging en dan moet je in overheidsdienst zijn, want dan is het wapen, gebruik van wapens. En wij wilden en dat wil ik even checken, we hebben gelezen dat de aanbesteding, of dat we te laat zijn met de aanbesteding, het is ook steeds weer uitgesteld. We hebben gevraagd te bespreken en dat het risico's met zich meebrengt. Er zou nu sprake zijn omdat we toch door willen gaan, althans het college, met Handhaving Support van een onderhandse aanbesteding en dat kan het risico in zich dragen dat andere partijen die niet betrokken zijn bij de aanbesteding naar, nou ja, in ieder geval naar de rechter kunnen gaan, de schade kunnen claimen. Dus ik wilde even weten hoe reëel dat is, of dat zo is. En ook dat het aantal handhavers is verdubbeld in die tijd van vijftig naar vijftig. Mijnheer Van der Kruijff heeft daar al iets over gezegd, dus daar ga ik nu verder niet op in, maar in ieder geval heeft dat ook risico's voor de aanbesteding, omdat je niet voldoet aan de criteria. En het zou ook mogelijk kunnen leiden tot een niet goedgekeurde jaarrekening van de gemeente, dus ik wil allemaal even weten van klopt dat en dat versterkt alleen maar onze mening om de handhavers weer in dienst van de gemeente te nemen. Nu hebben we de tijd, we kunnen het doen en dan denk ik, dan heb je een heleboel moeilijkheden voorkomen en dat is gewoon het geweldsmonopolie bij de gemeente en waarschijnlijk gaat de samenwerking met politie en handhaving dan ook wat soepeler.

De voorzitter: Dat was hem, mevrouw Van den Bergh?

Mevrouw Van den Bergh: Ja.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Wringer.

De heer Wringer: Ja, dank u, voorzitter. Er is al veel gezegd dus ik zal het kort houden. We missen een evaluatie van de medewerkers van handhaving zelf. Wat vinden zij van de huidige organisatie en hoe staan zij hierin, wat kan beter of het gaat wel heel goed natuurlijk, ook positief denken. Goed om te lezen dat de ontwikkeling van handhavers op het gebied van salariering, opleiding, toekomstperspectief wordt meegenomen in het nieuwe contract. Beter voor Dordt is van mening dat handhavers beter als zij bij een groot gespecialiseerd bedrijf dan dat zij in gemeentelijke dienst zijn, met betrekking op ontwikkeling, doorgroei, toekomstperspectief. Het spreekt voor zich dat Beter voor Dordt pleit dat alle huidige handhavers overgaan naar de nieuwe uitvoerder van het contract. Dat we meer handhavers nodig hebben is een gegeven en je kan wel allemaal regels opnemen in de ABV, maar deze moeten wel gehandhaafd worden, anders worden onze inwoners daar niet blij van. Daar wil ik het even bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, wij kunnen ons heel erg vinden in de woordvoering van de heer 't Lam. Alle vragen die daarbij gesteld zijn hadden wij ook. Mevrouw Van den Bergh noemt net nog even die aanbesteding, hoe is die overgang benoemd? Lijkt een jaar tussen te zitten naar de nieuwe aanbesteding, wordt dat stilzwijgend verlengd of, nou ja, wat is het risico? En dan even over ja, moet het in gemeentelijke handen komen of moeten we het toch uitbesteden aan derden? Wij denken als je de organisatie echt goed binding met de stad wil hebben dan zou je dat zeggen van als je wat meer te zeggen wil hebben over de profielen van bijvoorbeeld de handhavers en van wie zet je waar op in, in welke wijken, buitenwijken, donkere stegen, ik noem het allemaal maar op. Dan heb je andere profielen dan dat je ze overdag op de markt laat werken. Wil je daar zelf zeggenschap over hebben, dan moet je het gewoon in eigen beheer gaan doen. Als je op een gegeven moment dat uitbesteed dan, wij denken dat je daar dan minder op te zeggen hebt. Maar goed, ik zie iemand al aan de overkant van huh, dus misschien zit ik daar helemaal fout mee, maar als het wil zeggen als je het in eigen handen neemt dat je dan heel makkelijk kan overgaan tot het bewapenen van handhavers, nou, wat ons betreft houden we het maar lekker dan bij derden, want ... Nee, maar serieus, het monopolie moet je bij politie houden en zeker niet bij een bedrijf van derden waar je dan ook de feeling op kwijt kan raken en je weet helemaal niet hoe het verder zich ontwikkelt. Dan hebben we ook nog de communicatie naar inwoners. Ik denk dat dat erg belangrijk is, van wat doen nou handhavers en wat doet nu politie. Ik denk dat het bij inwoners heel vaak vertroebelend is van die verwachten van handhavers dat die ingrijpen op momenten dat dat echt niet hun taak is en dat er op dit moment in de samenleving zaken spelen als met ook grote bijeenkomsten, dan staan er in principe handhavers. Nou, het gaat allemaal leuk en aardig, zoals vandaag bij de brug, dat had heel makkelijk uit de hand kunnen lopen als er een paar mensen vervelend waren geweest, moeten zij dan daarop ingrijpen? Gelukkig was het dit keer helemaal een leuke combinatie politie met de handhavers tegelijk aanwezig en ik denk dat wel heel belangrijk is die, ik zeg het net, die communicatie, wie doet wat. Nou, en dan heb ik het eigenlijk ook allemaal benoemd. Dank u wel.

De voorzitter: Helder. Nou, dan hebben we iedereen volgens mij gehad. Ik kijk even rond. Ja. Een hele hoop vragen zijn gesteld. Ik ga ze niet allemaal herhalen, maar de mening over in dienst nemen of uitbesteden, die lopen hier en daar wat uit een, maar ook met verschillende motieven. Van carrièreperspectief tot bewapening of juist geen bewapening. Nou ja, de evaluatie, hoe denken mensen erover, daar zijn wat vragen over gesteld.

De heer Kolff: Ik heb ze opgeschreven.

De voorzitter: Ja, nou ja, goed. Dan ga ik gauw het woord geven aan u. De burgemeester.

De heer Kolff: Dank, dank. Ik zal denk ik het grootste deel van de vragen voor mijn rekening nemen, althans de antwoorden en het verloop zal misschien door de clustermanager worden gedaan.

De heer Van Dieen: Ik heb hem, ik heb hem.

De heer Kolff: Ik heb deze portefeuille overigens formeel recent overgenomen, maar ik was natuurlijk al wel nauw betrokken bij alles wat er op het gebied van handhaving en boa's en dergelijke speelde. Dus in zoverre vonden wij het ook logisch dat ik dat nu in deze komende periode helemaal overneem. Even voor de duidelijkheid. Ten principale heeft het college geen voorkeur voor in dienst nemen of uitbesteden. Ten principale is er geen voorkeur. Ons gaat het er echt vooral om wat werkt het beste en als het gaat om de politieke vraagstukken die je daarin zou kunnen zien, dan lijkt het mij ook het meest logisch dat de gemeenteraad zich politiek buigt over de vraag hebben wij überhaupt in onze stad toezicht en handhaving nodig? Zo ja, hoeveel en zo ja, waar zetten we ze voor in en met welke prioriteiten? Dat zijn denk ik toch vooral de politieke vragen die van belang zijn en die worden niet beantwoord in dit stuk en die zijn ook niet afhankelijk van besteden we het aan of doen we het in eigen beheer. Dus ik moet heel eerlijk zeggen, voorzitter, ik heb me ook de laatste weken een beetje verbaasd over het feit dat toch het fenomeen wel of niet aanbesteden, dat dat nu juist zo'n politieke vraag oplevert. Daar heb ik me gewoon over verbaasd. Nou, maakt verder niet uit, het is een politieke vraag, dus gaan we erop in, maar wat mij betreft is het meest belangrijk als we kiezen voor handhavers in onze stad, hoeveel hebben we er, waar zetten we ze voor in en welke prioriteiten geven we ze mee? Dan hebben we inderdaad, zoals de heer Van der Kruijff ook zei, de ervaring opgedaan eerder in onze gemeente met handhavers in eigen beheer en ik zeg niet dat als we dat nu weer opnieuw zouden doen dat het precies zo zou gaan, maar daar hebben we wel ervaring mee opgedaan waar we lessen uit hebben geleerd en getrokken en waar je echt wel conclusies uit kunt trekken dat we destijds bewust hebben gekozen voor aanbesteding om een aantal redenen: professionalisering en ook wat meer flexibiliteit in de hoeveelheid en de inzet van de boa's. Het stuk wat er nu ligt dat is een raadsinformatiebrief, heeft ook die status. Het begint eigenlijk met hoe de bevoegdheden verdeeld zijn, het college moet een besluit nemen, het is ook een uitvoeringsvraagstuk, maar omdat u als raad en ook als commissie erom gevraagd heeft bespreken we het nu ook met u, maar het betreft een collegebevoegdheid om wel of niet aan te besteden en om het te doen en we hebben omdat het een politiek verzoek was ook interviews gehouden de afgelopen ...

De heer Kolff: ...Drie, vier maanden, met de betrokkenen. Het gaat om de handhavers zelf, maar ook om de mensen die leidinggeven en ook mensen die samenwerken met handhavingsorganisaties. Dat heeft een set interviews opgeleverd, wat ik niet zou durven en willen bestempelen als een evaluatierapport. Het geeft een heleboel meningen, visies, input, et cetera. Gesprekken met mensen die niet zijn geaccordeerd door die mensen, waarvan ook de mensen nooit van tevoren hebben gehoord van oké, wat je daar gaat zeggen dat wordt openbaar of dat wordt met de politiek gedeeld. Het levert een ...

De voorzitter: Mijnheer 't Lam.

De heer Kolff: Mag ik even de zin afmaken?

De voorzitter: Heel even de zin afmaken.

De heer Kolff: Het levert een set interviews op en daar gaan wij de belangrijkste punten uit filteren en die zijn weergegeven in deze raadsinformatiebrief. Dat is de status van wat hierachter ligt, voorzitter.

De voorzitter: Ja, de heer 't Lam.

De heer 't Lam: Dank u, voorzitter. Ik hoor de burgemeester zeggen dat degene die geïnterviewd zijn die stukken niet geaccordeerd hebben, niet gezien hebben wat daarop geschreven is door die externe kracht. De politie heeft verklaard en dat staat ook in het stuk dat ik van de politie heb gekregen en verspreid is, dat de politie het verslag van het gesprek op papier heeft gekregen en akkoord heeft verklaard. Dus het klopt niet helemaal wat u zegt, in ieder geval niet bij de politie.

De heer Kolff: Dat klopt, de politie is de enige uitzondering daarop en de politie, u heeft rechtstreeks vragen gesteld aan de politie en dat staat u natuurlijk vrij, maar als u die vragen aan mij had gesteld had ik ook namens de politie kunnen antwoorden. Dan had u hetzelfde antwoord gekregen overigens, maar voor alle duidelijkheid, ook dan geldt nog steeds dat de set aan interviewresultaten die daar ligt, dat is gewoon geen openbaar evaluatierapport zoals u dat gewend bent als u om een evaluatierapport vraagt. Ik heb ook aangegeven in de mail dat als u een evaluatierapport wil, waar nooit om gevraagd is voor zover ik weet, maar als u dat wil dan kunnen we dat maken. Wat belangrijk denk ik is om een afweging te kunnen maken in wel of niet aan besteden is wat zijn de belangrijkste bevindingen uit die interviews die zijn gehouden hebben? Die zijn weergegeven in de raadsinformatiebrief, dat is de route die gekozen is om tot de keuze te komen.

De voorzitter: Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Dank u, voorzitter. Ik hoor de burgemeester nu zeggen dat er niet om een evaluatie is gevraagd. Het staat in het verslag van 19 januari van deze commissie dat wij bij de griffie konden indienen wat we wilden gerapporteerd krijgen van het college. SCP heeft gemeld dat we de evaluatie wel konden krijgen, dus er is wel om gevraagd.

De heer Kolff: Ja, maar goed, nogmaals, dan kunnen we met elkaar een eindeloze discussie voeren, maar ...

De heer 't Lam: Nee, dat hoeft niet ...

De heer Kolff: Waar moet de evaluatie aan voldoen? Het lijkt mij dat u als u een keuze wilt mee kunnen maken over wel of niet aan besteden, dat u de belangrijkste leerpunten, de belangrijkste ontwikkelingen ten aanzien van wat we de afgelopen jaren hebben meegemaakt, op papier wil hebben en dat is ook wat in de raadsinformatiebrief is verwoord en de route die daarvoor is gekozen is dat er informatie is opgehaald en daar is dit uit gedestilleerd en ja, nogmaals, we hebben niet een vaste definitie over wat we beschouwen als een evaluatierapport. Alleen ik voel me niet vrij om alle achterliggende informatie die ten grondslag ligt aan wat er in de raadsinformatiebrief

staat nu gewoon klakkeloos op tafel te leggen en openbaar te maken. Daar voel ik me gewoon niet vrij toe. Daar kunnen wij wel voor zorgen, maar dan gaan we en dat is ook een keuze, die is legitiem, maar dan gaan we drie maanden, tenminste, in de vertraging. Dat is wat ik heb begrepen ambtelijk.

De voorzitter: Mijnheer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Ja, een aanvullende vraag aan de voorzitter. Hij snijdt een heel mooi onderwerp ook aan, zegt terecht het is een politieke keuze hoe je handhaving zou willen inzetten op basis van de visie die je hebt voor de stad, maar vindt u het ook niet dan bijzonder dat je eerst eigenlijk die discussie zou moeten voeren met elkaar na vijf jaar, na zes jaar, dat je dan vervolgens op basis van die mogelijke kanttekening of verschuiving van het beleid of prioriteit vanuit de gemeenteraad, dan vervolgens een afwegingskader zou kunnen meegeven aan de raad? Is dat niet volgorde de juiste?

De heer Kolff: Nou, voorzitter ...

De voorzitter: Even voor de orde, want dit punt, dit stuk, is geagendeerd en als u die politieke vraag wil stellen, had u hem moeten stellen toen bij de agendering en die politieke vraag is niet gesteld, dus we moeten ons wel beperken tot de politieke vragen die zijn gesteld en of deze politieke vraag nou wel of geen politieke vraag is doet er niet toe. Dit zijn de vragen die we elkaar gesteld hebben.

De heer Kolff: Maar, voorzitter, even voor de context, ik ben het met de heer Gündogdu eens dat de inhoud staat voorop en de hoe-vraag is eigenlijk meer een uitvoeringskwestie, maar die ligt nu wel voor. In zoverre ben ik het met de voorzitter eens, de inhoud komt jaarlijks terug, we stellen jaarlijks een handhavingsplan vast. Dat komt ook richting de raad, daar kunt u ook prioriteiten in aangegeven waarin u bijvoorbeeld zegt ik wil meer dat er op parkeren wordt toegezien in plaats van op de horeca of allerlei andere keuzen die je daar kunt maken. Die inhoud komt jaarlijks naar voren. De hoe-vraag, wie gaan we inzetten, mensen in eigen beheer of mensen via een externe organisatie of een combinatie daarvan. Ja, die ligt nu voor. Dus nogmaals, ook als we een volledig evaluatierapport, laat ik het dan maar even zo verwoorden, zou maken waarin alle gesprekken die zijn gevoerd die daaraan ten grondslag liggen worden verwoord en geaccordeerd door de mensen met wie ze zijn gehouden, dan is mijn inschatting en dan hoop ik dat u me daarop gelooft dat de vijf punten die hier naar voren komen als de belangrijkste bevindingen van de evaluatie, wederom naar voren komen. Ik schat in dat u daar niet met nieuwe, andere informatie wordt geconfronteerd, alleen ik voel me gewoon nu niet vrij om al die achterliggende stukken vrij te geven. Dan is er een aantal van u dat het heeft over het geweldsmonopolie. Daar wil ik toch wel wat over ophelderen, want handhavers vallen niet onder dat geweldsmonopolie. Zo simpel is het. Het geweldsmonopolie ligt in dit land bij de politie, bij de overheid, die de politie in dienst heeft. Dus de politiemensen zijn in dienst bij de minister van Justitie en Veiligheid, maar staan voor een groot deel onder het gezag van mij als burgemeester, om de openbare orde en de veiligheid te handhaven. Daar zijn handhavers niet voor. Handhavers zijn er primair voor om de taken die u ze als gemeenteraad en ik ze als, samen met de wethouders als college meegeef, om die uit te voeren en dat kunnen

nooit taken zijn ten principale waar zij actief geweld bij inzetten. Er is natuurlijk wel landelijk een discussie nu gaande over hoe rusten we onze boa's uit. Geven we boa's bijvoorbeeld handboeien? In onze stad hebben boa's handboeien en daar heeft ook een grondige analyse aan ten grondslag gelegen. Waarom doen we dat? Omdat boa's ook wel eens in een winkelstraat aanlopen tegen een winkeldief, dan op een hele ongemakkelijke manier bovenop zou iemand moeten gaan zitten totdat de politie komt, om vervolgens meegenomen te worden door de politie. Daarvoor hebben we gezegd, voor dat soort specifieke situaties en als dat al gebeurt dan moeten ze een heel rapport invullen daarna hoe ze dat hebben toegepast, et cetera, et cetera. Daarvoor zijn de handboeien. In een heel uitzonderlijke situatie, zeg ik in onze stad, ik heb het in vier jaar tijd nu twee keer meegemaakt, dit zijn overigens wel heel vervelende situaties meteen, hebben we met boa's wel eens het gesprek gevoerd had in die situatie niet het jullie geholpen om bijvoorbeeld een wapenstok te hebben. Niet zozeer om zoals politie dat wel mag doen in bepaalde situaties, meer actief geweld te gebruiken, maar meer om passief ter bescherming. Maar bescherming van boa's, dat heeft weinig te maken met het geweldsmonopolie. Geweldsmonopolie is echt wat ingezet mag worden ter bescherming van gewone inwoners, zal ik maar even zeggen en dat is echt voorbehouden aan de politie. Daar waar boa's op het randje of op de raakvlakken met handhaving openbare orde en veiligheid opereren doen ze dat altijd in mijn naam als burgemeester en nooit in andermans naam en dat betekent of ze nou rechtstreeks bij ons in dienst zijn of via een externe organisatie, dan gebeurt dat altijd in mijn naam en dan is dus ook altijd op die manier de verantwoordelijkheid afgedekt. Die ligt namelijk bij mij. Dus dat vind ik belangrijk om te zeggen. Nog even voor wat betreft de wetgeving op dat punt. Op dit moment loopt er een pilot in een tiental gemeenten. Daar doet Dordrecht niet aan mee. Een tiental gemeenten waarin wordt geëxperimenteerd met zwaardere bewapening. Nogmaals, niet om geweld actief uit te oefenen, maar ter bescherming. Ik volg dat met interesse. Ik ben niet per definitie meteen een burgemeester die zegt ik ga ze tot de tand toe bewapenen. Helemaal niet, want ik vind echt dat de boa's ten principale bezig zijn met toezicht houden op straat en parkeervergunningen controleren, met kijken of horeca zich aan bepaalde regels houdt, et cetera. Daar zijn de boa's voor bedoeld en daar hoeven ze helemaal niet bewapend voor te zijn. Het is wel een discussie die we met elkaar volgen en waar ik ook actief bij betrokken ben en er is overigens op dit moment inderdaad wetgeving, voor zover die pilot betreft, die het verbiedt om boa's die niet in eigen dienst zijn met een wapenstok of pepperspray uit te rusten, maar juist ook na die pilot lijkt het erop dat de wetgever en de minister van plan is om dat op te rekken. Dus om ervoor te zorgen dat als die pilot succesvol is en we wel overgaan tot het uitrusten van boa's met de wapenstok of pepperspray, dat er geen onderscheid meer wordt gemaakt tussen of zo iemand in eigen dienst is of bij een externe organisatie. Dat argument, dat is nu nog niet zo. Dat is nog wetgeving in de maak, maar dat lijkt wel de volgende stap te zijn. Dan de binding met de bevolking. Vind ik zelf een heel erg belangrijk argument. Een aantal van u heeft dat genoemd. Boa's moeten gezien en gekend zijn. Het zal eigenlijk denk ik nooit zo worden als bij de wijkagent, want dat is toch op het gebied van veiligheid een aanspreekpunt, iemand die toch nog vaak wat langduriger aan een wijk verbonden is, maar we streven er wel maar om dat zoveel mogelijk met de boa's ook te bereiken. Om te zorgen dat boa's lang aan onze organisatie en onze gemeente zijn verbonden en het liefst ook

zoveel mogelijk in bepaalde wijken zichtbaar zijn, zodat het ook echt aanspreekpunten worden voor inwoners. Ik zie daar zelf eerlijk gezegd echt geen principiële of in uitvoerende zin onderscheid tussen boa's die in dienst zijn van de gemeente of die ingehuurd worden via een externe organisatie op de manier zoals we dat hebben gedaan en van plan zijn om te gaan doen. De vraag is alleen kun je die mensen voldoende bieden, kun je ze voldoende committeren en vinden ze het werk blijvend en langdurig aantrekkelijk genoeg? Dat is de vraag en dat heeft inderdaad met inkomen te maken, maar het heeft ook met andere aspecten te maken en dat is ook iets, overigens, waar volgens mij de heer De Looze het over had, waar je eigenlijk door de hele maatschappij op dit moment mee wordt geconfronteerd. In de zorg, bij de politie, bij het onderwijs, ook bij de veiligheidsregio, bij tal van werkgevers ...

Mevrouw Kruger: Voorzitter, behalve bij de brandweer, want die gaven net aan dat dat juist ...

De heer Kolff: Ja, ja, maar daar is echt in tal van disciplines op dit moment is het gewoon ingewikkeld om mensen langdurig aan je te committeren. Dus dat we daar als veiligheidsregio in slagen, ik zou zeggen we tellen onze zegeningen en laten we zorgen dat dat zo blijft. Wat mij betreft bouwen we eraan om dat bij de boa's ook zoveel mogelijk te doen.

De voorzitter: Dat van de brandweer was een opmerking van mevrouw Kruger.

De heer Kolff: Mijn ervaring is overigens dat echt een belangrijk deel van de boa's die nu al jaren bij ons rondlopen, dat dat ook toch wel herkenbare gezichten zijn geworden. Dat geldt niet voor iedereen, maar dat is nu juist ook het voordeel van met een externe organisatie werken. Als er een keer mensen ziek zijn of als mensen wat langduriger uitvallen of om wat voor reden dan ook, dan is het ook toch wel primair aan die organisatie om dat gat weer te vullen en juist in een ingewikkelde markt denk ik dat wij daar met zo'n constructie in het voordeel zijn ten opzichte van mensen in vaste dienst, want als die worden weggeplukt dan moeten we zelf weer zorgen voor invulling van dat gat wat openvalt en dat is niet makkelijk in een enorm krappe markt. We hebben ook nog rekening moeten houden met salarisschalen en met allerlei andere beperkingen. De raadsinformatiebrief zoals die hier nu ligt en dan refereer ik even aan de toon, zal ik maar even zeggen, die de heer Polat op dit onderwerp kiest en ook een beetje de heer Wringer. De raadsinformatiebrief die hier nu ligt ...

Mevrouw Kruger: De heer 't Lam. O, sorry.

De heer Kolff: Met de heer 't Lam, excuus. Ik haal u even door elkaar. U heeft helemaal gelijk, dank, mevrouw Kruger. Met de vijf belangrijkste bevindingen van de evaluatie dat vind ik alleen maar goed. Kijk, als hier had gestaan alles gaat helemaal geweldig en we adviseren u om het precies zo voort te zetten dan vind ik dat niet geloofwaardig en dat is gewoon feitelijk niet zo. Het is wel echt beter dan het geweest is en dit zijn wat mij betreft vijf leerpunten, vijf aandachtspunten, waarbij we zowel in de aanbesteding als in de komende jaren aandacht voor moeten hebben en dat geldt voor de samenwerking met de politie, maar ook voor het carrièreperspectief.

De voorzitter: Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, de burgemeester die haalt de vijf belangrijkste punten aan die in de raadsinformatiebrief zijn genoemd. Nu heb ik van de clustermanager begrepen dat die stapel gesprekken die op papier gezet zijn dertig pagina's omvatten. Wij kunnen als raad nu niet bepalen of dat het echt de belangrijkste elementen zijn daaruit. Dat moeten we dan maar aannemen. Ik vind dat wat merkwaardig.

De heer Kolff: Ja, voorzitter, dat geldt natuurlijk als ik ... Voorzitter, als ik dertig kantjes overleg, dan geldt het ook dat u dat maar moet aannemen en dat ik er niet nog dertig in een bureaula hebben liggen. Dat geldt voor alle stukken die u van het college krijgt, zo werken de verhoudingen in gemeenten. De gemeenteraad vertrouwt het college tot het tegendeel blijkt omdat het vertrouwen er niet meer is. Dit is het stuk wat het college heeft opgeleverd met de vijf belangrijkste bevindingen. Ja, dat is wat ik u voorleg en waar u het mee moet doen en als u daaraan twijfelt, of andere informatie heeft, dan hoor ik die graag en dan wil ik daar graag ook met u over in gesprek, maar dit is de informatie die het college verstrekt en op basis waarvan we dit gesprek voeren. Als de clustermanager daar nog wat aan wil toevoegen dan wil ik hem graag daartoe uitnodigen via de voorzitter. Ja, ik kan er niet meer van maken dan dit.

De heer 't Lam: Tweede termijn kom ik er nog heel even op terug.

De heer Kolff: Ik heb zelf voor nu denk ik geen aanvullingen. Ik kijk even, als het mag via de voorzitter, noch naar de heer Van Dieen, voor misschien wat meer technische details.

De heer Van Dieen: Ja, eventjes ten aanzien van wat wij in een aanbesteding wel en niet kunnen regelen en ook na de aanbesteding in een contract kunnen regelen, dat is echt wel op die profielen en dat hebben we de afgelopen vijf jaar daar echt op bijgestuurd, want we hebben na een jaar of twee geconstateerd dat die doorstroom veel te groot was en bij die doorstroom veel te groot, dat zat toen gemiddeld op zo'n twee jaar. We hebben toen een aantal maatregelen ingezet, samen met Handhaving Support, waaronder ook het creëren van een seniorfunctie, het creëren van meer opleidingen hebben we samen ingezet, daarmee meer carrièreperspectief biedend. Inmiddels zitten wij al op dat men gemiddeld langer dan drie jaar zit. Tegelijkertijd is dat in sommige wijken nog steeds veel te weinig, want waar zie je dat die grote doorstroming is? Dat is steeds in diezelfde wijken, want daar waar de mensen vertrekken, daar komen ook de nieuwe weer en waar zit de hoogste doorstroming? Dat is bij de nieuwe mensen. Dus dat best wel ingewikkeld, daar lopen weinig echt tegenaan om te kijken van hoe kan je in iedere wijk die stabiliteit gaan krijgen, omdat we dus zien van dat we hele stabiele bezettingen in sommige wijken hebben en op andere plekken zijn we echter nog niet tevreden met de door... Omdat wij zelf ook nog vinden dat die doorstroming te groot is. Het carrièreperspectief zit ook nog op een andere kant en dat is dat de doorstroming naar gemeentelijke functies ook, dat we die meer willen gaan doen. Nou, daar zit op dit moment hebben we nog een extra vacature gezet om ook de rol van dagcoördinator echt bij de gemeente zelf te houden. Daar gaan een aantal mensen die waarschijnlijk nu als senior of als gewone handhaver in dienst zijn ook op solliciteren. Hebben ze de

mogelijkheid om door te groeien en binnen de organisatie zien we ook dat teamcoördinatoren ook doorstromen naar andere functies binnen de gemeente en daar zijn we heel content mee omdat we op die manier een veel breder carrièreperspectief bieden aan mensen. Overigens kan het ook voor ons fantastisch zijn als goede handhavers ook doorstromen naar andere organisaties en daar vertellen dat ze een hele goede opleiding in Dordt hebben gehad, want daarmee komen vervolgens mensen op opleidingen, zijn die weer genegen om graag naar Dordrecht te komen voor de eerste drie, vier jaar. Daar kan je echt met goede mensen, want je wil ook de goede mensen van de opleiding halen. Dus dat kan best wel een positief effect hebben. Even kijken naar wat andere dingen. De ...

De voorzitter: Er waren nog wat vragen volgens mij van mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Kruger: Ja, ik had ... Wij hadden het allebei over die aanbesteding ...

De voorzitter: Mevrouw Kruger, zegt u het maar.

Mevrouw Kruger: Dank u wel, voorzitter. Sorry. Ja, ik wil het ook snel. Over de aanbesteding van die tussenfase en ik had nog over de communicatie naar inwoners, van hoe dat ...

De heer Van Dieen: Ja, even ten aanzien van die aanbesteding. We hebben dus een periode gehad hebben van vijf jaar waarin dat contract diende, dat was tot 1 oktober, afgelopen 1 oktober, was die vijf jaar. We hadden toen dus formeel een nieuw contract moeten hebben. Nou, daar zijn we gewoon niet in geslaagd om dat in coronatijd ook voor te bereiden. Dat is begin van het jaar ook al gemeld aan toen nog wethouder Sleeking. Vervolgens hebben wij een contract voor de periode tot en met uiterlijk december 2022 afgesloten met Handhaving Support. Dus dat is nu één op één met hen afgesproken. Als je dan kijkt van is dat het enige wat formeel in strijd is met de aanbestedingsregels? Nee, hij is net iets groter omdat er in december 2018 een uitspraak bij het Europese Hof is geweest, die heeft gezegd dat als je ooit het een aanbesteding start en je noemt daarin een bedrag, maar dan mag je niet boven dat bedrag uitkomen en doordat wij van vijftig naar vijftig handhavers zijn gegaan waren we daar eigenlijk op dat moment dat die uitspraak in Luxemburg kwam, waren we eigenlijk gewoon verplicht om per direct al opnieuw aan te besteden. Nou, eerst begrepen we dat niet, vervolgens zijn we erachter gekomen van dat we ons daar toch aan dienden te houden, maar dat betekent dus wel van dat we terugkijkend eigenlijk nog veel eerder hadden moeten aanbesteden. Vervolgens was de vraag van hoe groot is nou dat risico op schadeclaims? Stond vandaag nog een artikel in De Telegraaf over. We schatten zelf dat risico behoorlijk klein in. Ook omdat het aantal partijen dat gewoon in deze markt opereert is vrij klein en met een paar die vragen ons regelmatig hoe staat het er nou mee, want wij willen de volgende keer echt met die aanbesteding meedoen bij jullie. Die hebben in ieder geval aangegeven dat ze echt geen schadeclaim gaan indienen of naar de rechter stappen om tot ontbinding te gaan. Maar ja, en inmiddels hebben we, het was in die raadsinformatiebrief van mei, is dat ook openbaar bekend geworden in de markt dat we dit doen en sindsdien is er geen enkele reactie gekomen. Als je dan kijkt van als het dan toch zou gebeuren wat is dan het maximale risico voor

de gemeente? Dan praat je hooguit over de winst over één jaar en dan hebben we het dus niet over tonnen. Dus dat is beperkt.

Mevrouw Kruger: Helder.

De voorzitter: Volgens mij is het misschien, u heeft nog één puntje, hè?

De heer Van Dieen: Nou, wat ik ... In de raadsinformatiebrief staat van dat de samenwerking met de politie op tactisch en strategisch niveau beter kan. Nou, wat mevrouw Kruger aangaf van wat er vandaag gebeurde in die samenwerking rondom de opening van de Prins Clausbrug. Nou, dat zijn nu echt van die momenten waarbij je ziet van dat dat tactisch en strategisch beter had gekund, want daar vind ik ook van dat wij dat aan de voorkant moeten we onze rolverdeling veel scherper bespreken en daar vinden wij van onszelf dat we dat nog niet goed genoeg doen. Dus daar vinden we ook echt van dat we de komende jaren verbetering in moeten hebben, maar het heeft eigenlijk weer geen relatie met die aanbesteding zelf.

De heer Kolff: Oké. Voorzitter, als het mag nog één hele korte aanvulling op dit punt. Want ik ben natuurlijk ook verantwoordelijk voor de politieorganisatie en voor datgene wat de politie doet op het gebied van handhaving openbare orde en veiligheid en we zien daar natuurlijk op dit moment een behoorlijke schaarste. Ook bij de politie. Daar wordt steen en been geklaagd in het hele land over gebrek aan politie inzet. We weten dat de opleidingen op dit moment goed vol zitten en in de loop van 2022, moet ik zeggen, de stijging weer zal inzitten en dat aantal politiemensen ook weer toeneemt, maar je ziet ook dat bepaalde basistaken van de politie, als het aan de politie ligt belegd worden bij handhavers en ik vind dat we daar terughoudend in moeten zijn, want politietaken zijn politietaken en handhavingstaken zijn handhavingstaken. Er zijn raakvlakken, maar juist voor die raakvlakken geldt dat dat tactisch en strategisch overleg, maar als de politie zegt wij willen dat de handhaving meer doet, dan neem ik dat niet klakkeloos aan. Laat ik het maar even zo verwoorden.

De voorzitter: Helder. Ik ga nu naar de tweede ronde en dan komt u aan de beurt, mijnheer Van der Klaauw. Ik kijk, mijnheer 't Lam had al aangegeven ik wil nog iets melden in de tweede ronde en ik verzoek iedereen zo kort en bondig mogelijk te doen. Geen herhalingen, alstublieft. Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Is het voordeel als je als eerste bent, dan herhaal je niet iemand die al gesproken heeft in de tweede termijn. Mijnheer Van der Kruijff heeft gezegd dat de politie en handhaving erg tevreden zijn. Dat heeft hij gehoord in de jaarlijkse bijeenkomsten die er zijn. Een bekend landelijk politicus die heeft wel eens niet zo'n goede herinnering aan bepaalde dingen en dat heb ik dan blijkbaar ook niet, want ik heb het niet gehoord. Ik heb aan de griffie gevraagd om het verslag, maar dat is er niet van gemaakt en er is ook geen geluidsband van bewaard gebleven. Dus ik moet het maar aannemen wat mijnheer Van der Kruijff dan gezegd heeft. Dan het punt dat er zoveel verloop is. Ja, dat lijkt mij logisch als je dat onderbrengt bij een particulier bedrijf, want die moeten winst maken. Dus die geven je mensen een zo laag mogelijk salaris. De gemeente gaat extra opleidingen organiseren om een beetje binding te krijgen met de

mensen en als ze die opleiding genoten hebben dan vertrekken ze naar andere organisaties. Dus dat spreekt voor mij niet als pré om weer te gaan inhuren. Dan ... Even kijken, wat had ik nog meer voor korte opmerkingen ... Ja, de burgemeester zegt van de raad zou zich eigenlijk met andere vraagstukken moeten bezighouden bij dit onderwerp en niet of dat we gaan uitbesteden of inbesteden. De raad gaat overal over, want die heeft een controlerende functie. Dan had ik gevraagd door wie is er nu die rapportage, of die stapel aantekeningen, door wie is die niet geaccordeerd? Dat had ik gevraagd en heb ik geen antwoord op gehad en in het collegebesluit van 7 september waarin de raadsinformatiebrief is behandeld staat in ieder geval niet in de publicatie dat het college besloten heeft om het stuk wat er ligt niet openbaar te maken. Dan heb ik wel de belangrijkste dingen gehad. Dan afrondend, voorzitter, het college heeft er in de raadsinformatiebrief zelf voor gekozen om de term evaluatie te gebruiken. Nou, je mag het ook een andere naam geven, dat vind ik dan niet zo interessant, maar er ligt een stuk en als inderdaad de uitkomst van dat stuk is dat er opnieuw aanbesteed moet worden, dan is er geen enkel beletsel om dat stuk gewoon aan de commissie te verstrekken. Je kan eigenlijk maar tot één conclusie komen als we het niet krijgen, blijkbaar zijn dat in dat stuk argumenten om het juist in eigen beheer uit te voeren en daarom blijf ik bij het standpunt dat wij vinden dat je handhaving gewoon niet moet uitbesteden en wilt u nu al weten of dat het een bespreekpunt moet worden of wilt u dat straks weten, voorzitter?

De voorzitter: U zegt het maar.

De heer 't Lam: Nou, wij vinden dat het een bespreekpunt moet worden in de raad en dan op de volgende twee vragen, kan de raad instemmen met de keus van het college voor een nieuwe aanbesteding als de eraan ten grondslag liggende rapportage niet aan de raad wordt verstrekt en de twee, als er aanbesteed wordt, heeft de raad dan voldoende aan de summier informatie die hierover in de raadsinformatiebrief staat? Die laatste vraag die komt mede omdat geen enkele vraag die ik over de aanbesteding gesteld heb door de burgemeester of de clustermanager is beantwoord. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nog even rond. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, één punt. Want wil ik nog even ingaan op iets wat de heer 't Lam net zei. Ik had nog één vraag gesteld wat nou het maximumaantal boa's is wat we in de huidige, voorziene aanbesteding zouden kunnen inzetten, of daar een getal bij is. Even ingaan op toch eventjes later wat de heer 't Lam zei. Ik ben jaren HR-directeur geweest voor een commercieel bedrijf en ik kan u vertellen die geven niet zo laag mogelijke salarissen, al is het maar omdat nieuwe mensen werven en opleiden veel duurder is dan iemand tweehonderd euro salarisverhoging geven. Dus ook commercieel is dat heel onverstandig om te doen en ik heb geen behoefte hier een bespreekpunt van te maken in de raad, laat ik dat ook meteen aangeven. Volgens mij is de raad ook nooit gevraagd om een evaluatie. Dat was de SP en als één zetel van de 39 dat vraagt kan je niet zeggen dat de raad het heeft gevraagd en ons standpunt is helder.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga gewoon het rijtje even af, dan kunt u gelijk aangeven of u het wil bespreken in de raad, met de politiek vragen zoals de heer 't Lam die heeft voorgesteld en als u nog een aanvullende vraag. Mijnheer Wisker. Mijnheer Wisker?

De heer Wisker: Ik heb verder niets voor de tweede beantwoording, maar ik steun de vragen van de SP wel.

De voorzitter: En u wil het bespreken in de raad?

De heer Wisker: Ja.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Kruger: Je hebt streng genoeg gekeken.

De heer ...: Van ons ook geen steun om het te bespreken.

De voorzitter: U had nog een vraag.

De heer ...: Is het college het met ons eens, gezien de feitelijke gegevens van de uitstroming, dat we zeker deze aanbesteding de vraag daarop eenvoudig wordt om het uit te gaan besteden en niet in eigen beheer te nemen en zeker met de laatste woorden van de heer Van der Kruijff? Dan even op financiën bezien en we zien absoluut geen ... Ja, om het te bespreken.

De voorzitter: Helder, dank u wel.

De heer ...: Geen behoefte aan een tweede termijn. Nee. We willen het ook niet bespreken, we zijn niet tevreden over de RIB. Veel te summier, veel te kort. Daar is natuurlijk weinig over te spreken. We hebben allemaal onze zorgen...

De voorzitter: Oké. Mijnheer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Voorzitter, even ter verduidelijking. Het is een collegebevoegdheid, maar we gaan bespreken in de raad ...

De voorzitter: Nou, dat is nog maar de vraag, daar gaat u over.

De heer Gündogdu: Nou ja, tenminste, dat is het voorstel. Dus ik wilde even weten ...

De voorzitter: Nee, dat is het voorstel van de heer 't Lam. Die zegt ik wil het graag bespreken in de raad en u wordt allen gevraagd daarop te reageren of u daar mee instemt of zegt nou, het hoeft niet besproken te worden. Dat is aan u. Want we gaan dadelijk gewoon tellen hoeveel fracties willen het bespreken en als, het is een raadsinformatiebrief, dus het moet minimaal de helft zijn, plus één zelfs geloof ik, die daarvoor moet zijn. En anders wordt het niet besproken in de raad.

De heer Gündogdu: Even echt toch ter verduidelijking en wat gaat het college doen dan met de mogelijke uitkomst als we het bespreken? Het is een collegebevoegdheid.

De voorzitter: Ja ...

De heer Kolff: Ja, daar wil ik best antwoord op geven.

De voorzitter: Ja, dan komen we misschien dadelijk eventjes op ... Want wat wilt u? Of bespreken, niet bespreken? Maar u heeft nog een vraag gesteld.

De heer Gündogdu: Heeft het zin om te bespreken, laat ik het heel plat maar zeggen?

De voorzitter: Oké, nou geef ik toch u even het woord, want dan kunt u meteen antwoord geven of u het wil bespreken of niet wil bespreken, aan de burgemeester. Wat gaat u hiermee doen?

De heer Kolff: Nou, het college heeft gewoon de verplichting om ... Kijk, als de raad ervoor kiest om boa's in te zetten en ook aangeeft waar die boa's voor moeten worden ingezet en hoeveel en voor welke duur, dan heeft het college de verplichting om dat gewoon zo goed mogelijk uit te voeren en daarbij hoort dat er een afweging gemaakt moet worden. Doen we dat en dat gebeurt bij elk personeelslid dat wij inzetten, doen we dat in eigen beheer of doen we dat extern en door dit stuk te bespreken in de raad verandert op zich die afweging voor het college niet. Als de raad tijdens die bespreking zou zeggen nou, we dienen een motie in waarin we unaniem het college opgeroepen om toch te gaan het in eigen beheer te doen en niet te gaan aanbesteden, dan moet het college wel van hele goede huize komen om die motie te weerleggen, zal ik maar zeggen, maar er ligt nu niet een voorstel voor om het zus of zo te doen. Er is gevraagd om de raad mee te nemen in het proces van aanbesteding en dat is wat we hier eigenlijk doen.

De voorzitter: Bespreken? Mevrouw Van de Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, nou, de PvdA heeft al eerder, of ik heb net al eerder aangegeven dat wij toch de voors en ook al heb ik goed geluisterd naar u, naar de burgemeester, met allerlei argumenten om het ook extern te doen, blijven we toch, maar ik zal het mee terug nemen naar de fractie bij het in dienst nemen bij de overheid. Wat betreft de handhavers, wij zijn erg voor handhavers, wijkagenten, politie. Met name in het sociale veiligheid kunnen handhavers een hele grote rol spelen. Bij ons is zeker bespreekbaar hoe je ze ook het beste kunt verdedigen, dat ze ook verdedigingsmiddelen krijgen. Maar goed, dat is een andere discussie, dat speelt nu niet en wat ons betreft, ik denk het is een minderheidsstandpunt wat ik nu van jullie ook begrijp, dat wij het in gemeentedienst. Want ik bedoel we zouden een amendement voor kunnen indienen of een motie, maar dat heeft denk ik weinig zin.

De voorzitter: Is daarmee uw conclusie dat u het niet wil bespreken?

Mevrouw Van den Bergh: Nee, dan heeft ... Dat zou voor ons het bespreekpunt kunnen zijn.

De voorzitter: Oké, dus u zegt niet bespreken, want het heeft niet zoveel nut?

Mevrouw Van den Bergh: Nee, dat is een beetje [...] het verhaal ...

De voorzitter: Ja, nee, helder.

Mevrouw Van den Bergh: En dat heeft geen zin om dit soort dingen ...

De voorzitter: Nee, maar ik zit gewoon te turven, dus ik moet even een antwoord hebben. Vandaar. De heer Wringer.

De heer Wringer: Geen tweede termijn, hoeft voor ons niet besproken te worden.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Kruger.

Mevrouw Kruger: Ja, ik zit een beetje te dubben gewoon over wat er uit gaat komen bij het college ook, van aanbesteden of in eigen beheer en ik denk we kunnen natuurlijk als dit een hamerstuk wordt, maar er wordt toch een motie ingediend, dan wordt het stuk alsnog besproken.

De voorzitter: Het is een raadsinformatiebrief, hè.

Mevrouw Kruger: O ja, het is helemaal geen ... Maar je kan natuurlijk toch een motie ... Ja, precies. Dus het stuk op zich hoeft niet, wat mij betreft is dat hier volledig of voldoende besproken, voors en tegens, enzovoort. Het is van belang van wat we nu met het stuk, wat wij nog als advies aan het college gaan meegeven. Middels bijvoorbeeld een motie. Vreemd aan de orde, wat dan ook.

De voorzitter: Dat is aan u. U heeft in ieder geval gehoord hoe men in deze wedstrijd zit. Welke kans je maakt, met welke motie of amendement en of u dat wil doen.

De heer Kolff: Amendement kan niet.

De voorzitter: Nee, amendement gaat niet, klopt.

Mevrouw Kruger: Nee, nee, nee, nee.

De voorzitter: Dus een motie wordt het.

Mevrouw Kruger: Ja.

De voorzitter: Als u een motie wil indienen. Vooralsnog, als ik geturfd heb, dan is het voorstel van de heer 't Lam heeft niet voldoende steun om dit stuk als bespreekpunt in de raad te doen. Dus dat als zodanig hebben we dat in ieder geval met elkaar besloten

en of u een motie gaat indienen of zo, dat is aan u en ik heb daar nog niet iemand horen roepen ik ga een motie indienen, dus ik wacht het rustig af.

De heer ...: Voorzitter, ik wil dat nog even in de fractie bespreken.

De voorzitter: Helder, dat horen we dan. Oké. Dan is dit stuk denk ik voldoende besproken en gaan wij gauw door naar het volgende punt.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, mag ik even? Het is vijf over half elf, we zijn hier te gast, maar we hadden nog even een soort van rondleiding. Ik vind het een beetje onbeleefd om helemaal niks, daar geen aandacht aan te besteden. Daarbij wil ik graag zelf die rondleiding, laat ik maar gewoon heel eerlijk zijn, maar als we ...

De voorzitter: Laten we die dan maar meteen doen.

Mevrouw Kruger: Nou ja, moeten die per se, vloeit er bloed uit als we dat nu niet doen? Kunnen we die niet naar volgende week?

De voorzitter: Nou, dat zijn er nogal wat en ik weet niet of er bloed uit vloeit... Sommige wel, hoor ik, dus laten we ... Beperkt u zich tot, laten we het proberen zo snel mogelijk te doen. Sneller dan de vorige twee punten.

Nieuwe behandelvoorstellen

5. Antwoordbrief beantwoording artikel 39 verzoek inzake evaluatierapport

De voorzitter: Goed. Dan de nieuwe behandelvoorstellen, 5. Nou, dat hebben we eigenlijk behandeld zojuist bij de handhaving, dat is de antwoordbrief beantwoorden artikel 39, verzoek inzake evaluatierapport. Dus ik neem aan dat dat voldoende is besproken zojuist. Dat is de beantwoording die we vanmiddag op de mail hebben gehad...

6. Vaststellen Begroting 2022 - Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan het vaststellen van de begroting 2022 en er staat voor de raad van 9 november, dus ik neem aan dat dat gewoon, tenzij u zegt maak er maar een hamerstuk van.

7. Actualiseren bestuurlijke planner 2021/2022 - Raadsvoorstel

De voorzitter: Actualiseren bestuurlijke planner 2021-2022. Het voorstel is het stuk als hamerstuk naar de raad te zenden of te bespreken in een volgende vergadering.

Mevrouw Kruger: Nou, voorzitter, wij willen hem niet zozeer bespreken, als wel als ik die bestuurlijke planner probeer te lezen dan zijn er een aantal dingen nieuw toegevoegd zonder toevoeging van tijdsplanning of wat dan ook. Dat is allemaal leuk en aardig, maar wanneer gaat dat dan plaatsvinden en er staat ook een aantal zaken in die mogelijk uitgesteld worden. Nou ja, mogelijk, wanneer? Zo heb ik niks aan een planner,

als daar nog heel veel lege vakjes inzitten. Dus in die zin, ik hoef hem niet te bespreken als ik toch niet weet waar ik het over moet gaan hebben. Dus eigenlijk wil ik hem terugsturen en zorgen dat er gewoon een nieuwe planner komt die gewoon goed ingevuld is.

De voorzitter: Ik kijk even rond. Ik zie een aantal mensen ja knikken. Dit punt is ook al eerder aan de orde geweest, die bestuurlijke planner. Toch, mijnheer Van der Kruijff?

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter, ik heb de vorige op mijn initiatief is de vorige keer teruggestuurd. Hij is verbeterd en hij is nog niet goed.

De voorzitter: Nou, dan gaan we deze niet ...

De heer ...: Dan moet hij opnieuw de afwasser in, heb ik thuis geleerd.

De voorzitter: Dan, ik kijk rond. Is er iemand die zegt wel vaststellen, we vinden hem prima zo? Kan me ook amper voorstellen. Nee. Dan gaat hij terug met die boodschap, moet beter.

8. Vaststelling verordening op heffing en invordering van leges 2022 - Raadsvoorstel

De voorzitter: Vaststellen Verordening op de heffing en invordering van leges 2022. Voorgesteld de verordening als hamerstuk te agenderen. Akkoord? Ja.

9. Verordening op de heffing en invordering onroerendezaakbelasting en afvalstoffenheffing, rioolheffing en hondenbelasting 2022 - Raadsvoorstel

De voorzitter: Vaststellen Verordening op de heffing en invordering onroerendezaakbelasting en afvalstoffenheffing, rioolheffing en hondenbelasting 2022. De verordening als hamerstuk. Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Voorzitter, ik heb technische vragen gesteld omdat ik niet kan herleiden of het tarief van de ozb goed is berekend. Die vragen heb ik een dag of veertien geleden gesteld, ik heb daarstraks die ambtenaar nog even gesproken en die is er bijna uit. Het kan zijn dat de SP met een amendement komt, dat zouden we in de commissie kunnen bespreken en anders, als het niet in de commissie besproken kan worden, dan komt dat in de raad van november.

De voorzitter: Oké, dan ...

De heer 't Lam: Bij de begroting gewoon.

De voorzitter: Ja, voor 9 november staat hij dan op de ... Daar gaat hij wel naar toe, maar u zegt hamerstuk, dan wachten we even af of wij met een amendement komen. Oké, doen we dat op die manier.

10. Vaststellen aanpassing Reclamebelasting 2022 (Corona-steunmaatregel lokale heffingen) – Raadsvoorstel

De voorzitter: Vaststellen aanpassingen Reclamebelasting 2022, ook voorstel als hamerstuk. Ja.

11. Vaststelling verordening heffing invordering precariobelasting, marktgeld en reinigingsrecht 2022 - Raadsvoorstel

De voorzitter: Vaststelling verordening heffing invordering precariobelasting, marktgeld en reinigingsrecht 2022. Hamerstuk? Ja.

12. Vaststellen Heffingsverordening en Tarieventabel Essenhof 2022 - Raadsvoorstel

De voorzitter: Vaststellen heffingsverordening en tarieventabel Essenhof 2022. U wordt voorgesteld hamerstuk. Ja.

13. Evaluatie en nieuwe aanvraag toepassing Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek (Wbmgp) - Raadsvoorstel

De voorzitter: Evaluatie en nieuwe aanvraag toepassing Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Er wordt voorgesteld het stuk als hamerstuk te agenderen. Ja.

14. Aanwijzen gronden plangebied Dordtse Kil IV, DistriPark waarop de Wet voorkeursrecht gemeenten van toepassing is: bestemming raad - Raadsvoorstel

De voorzitter: En dan aanwijzen gronden plangebied Dordtse Kil IV, DistriPark, waarop de Wet voorkeursrecht gemeenten van toepassing is en dat hebben we al een keer eerder aan de orde gehad ook. U wordt voorgesteld het stuk als hamerstuk te agenderen. Ja.

Mevrouw Kruger: Voorzitter? Nee.

De voorzitter: Bijna.

Mevrouw Kruger: Bijna. Nee, wij hadden meer de vraag ook is er wel voldoende participatie geweest van mensen die daar, de eigenaren van die grond, die daar betrekking op hebben? Het lijkt erop dat de mensen niet goed gehoord zijn en eigenlijk willen we daar een raadsinformatiebrief over hoe het proces verlopen is en hoe dat gegaan is. Ik hoop niet dat ik nu iets door elkaar haal.

De voorzitter: Dat hoop ik ook niet, nee.

Mevrouw Kruger: Nee, want er is ook nog een brief die daarover gaat.

De voorzitter: Dit hebben we al eerder besproken toch ook?

De heer Bakker: Ja, er zijn twee dingen aan de hand, er is onteigening van de grond en deze Wet voorkeursrecht gemeenten. Dus dat eerdere waar we het over gehad hebben is onteigening grond en daarvoor hebben we het allebei een keer in de commissie gehad, zowel onteigening als dat de gemeente dat instrument van de Wet voorkeursrecht gemeenten ging inzetten.

Mevrouw Kruger: Oké. Ik ben hem gewoon kwijt, laat maar, ik ... Jammer dan.

De voorzitter: Toch nog als hamerstuk?

Mevrouw Kruger: Ja, nee, laat maar.

De voorzitter: Oké, dan gaat hij als hamerstuk.

Mevrouw Kruger: Ik kan altijd nog iets anders doen. Ik bedoel ...

De voorzitter: We zijn niet voor één gat te vangen, toch?

15. Raadsinformatiebrief stand van zaken en transitie GRD, servicegemeente Dordrecht - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Raadsinformatiebrief stand van zaken en transitie GRD, servicegemeente Dordrecht. Met kennisgeving naar de raad sturen. Akkoord.

16. Raadsinformatiebrief uitvoeringsplan en convenant Aanpak woonoverlast - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Raadsinformatiebrief uitvoeringsplan en convenant aanpak woonoverlast. Ter kennisgeving te agenderen. Niet? Nee. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Voorzitter. Ja, ik wilde voorstellen, het schijnt al een keer eerder een Sociaal geweest te zijn, om het naar de Commissie Sociaal te verplaatsen.

De voorzitter: Dat die daarover moeten besluiten?

Mevrouw Van den Bergh: Tenminste, dat is ons voorstel.

De voorzitter en commissiegriffier: Ja, we kunnen het doorsturen naar de Commissie Sociaal...

Mevrouw Kruger: Doe maar. Doe maar, doe maar.

De voorzitter: Ja? Doen we dat.

17. Raadsinformatiebrief Septembercirculaire 2021 - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: De raadsinformatiebrief Septembercirculaire 2021. Raadsinformatiebrief voor kennisgeving.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, is het nog mogelijk, ik stel gewoon een vraag omdat ik nu het even niet helder heb voor mezelf, om daar nog technische vragen over te stellen? Want ik heb twee hele grote vragen over die septembercirculaire. Maar het maakt helemaal niet uit. Ik stel gewoon ...

De voorzitter: U kunt gewoon altijd vragen.

Mevrouw Kruger: Ja, nee joh, ik stel gewoon die vragen.

De voorzitter: Oké, dan stellen we deze voor kennisgeving gaan we die agenderen. U gaat gewoon lekker vragen stellen.

Mevrouw Kruger: Ja, hoor.

18. De raadsinformatiebrief Actieprogramma Ondernemen met impact - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: De raadsinformatiebrief Actieprogramma Ondernemen met impact. Raadsinformatiebrief voor kennisgeving te agenderen.

Mevrouw Van den Bergh: Voorzitter? Ja, dat is op zich, wij hoeven dat niet te bespreken ...

De voorzitter: Nou, dan gaan we door.

Mevrouw Van den Bergh: Nee, nee, nee, ik had één voorstel. Om dit onderwerp van ondernemen in Dordrecht om een keer daar een themabijeenkomst of in ieder geval toch daar iets mee te doen in onze commissie.

De voorzitter: Met ondernemen dan in zijn totaliteit of ondernemen met impact, waar deze raad een raadsinformatiebrief over heeft gehad? Wat wilt u precies?

Mevrouw Van den Bergh: Ja, de mogelijkheden in Dordrecht en met name ook met organisaties erbij van de DOV, POBD, MKB en Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen. Maar dat is een voorstel van ons.

De voorzitter: Ik steun dat voorstel.

Mevrouw Kruger: Dat steun ik ook, maar wij hebben nog een andere vraag daarbij, maar dat komt wel.

De heer ...: Ja, voorzitter, ik vind het een beetje ingewikkeld. We hebben niet zo heel veel themabijeenkomsten en dan moet je wel even kiezen nu. Nu ja zeggen, dan zeg je tegen heel veel dingen waar je geen idee van hebt nu nee tegen, dus ik zou zeggen zet hem even op het lijstje bij de griffie en dat we keer met een optelsom beslissen.

De voorzitter: Mijn voorstel zou zijn, als dat steun heeft, om aan de wethouder te laten vragen om eens erover na te denken of hij dat en hoe hij dat zou willen organiseren en dat dan voor te leggen aan ons allen van is dat hoe wij dat zouden willen doen.

De heer ...: Voorzitter, maar ook met eventueel andere onderwerpen, want we hebben niet zoveel themabijeenkomsten, misschien wil ik wel over een ander onderwerp.

De voorzitter: Nou, oké, dus prima. Als u nog andere ideeën heeft, meld u vooral bij de griffie en dan gaan we kijken hoe we dat gaan organiseren en of dat nog lukt überhaupt. Maar dan, deze kan wel als kennisgeving naar de raad. Toch? Ja.

19. Raadsinformatiebrief Coronamaatregelen (12 oktober 2021) - Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Raadsinformatiebrief coronamaatregelen, wordt voorgesteld ter kennisgeving naar de raad te sturen.

20. Artikel 40 vragen RvO Fractie BvD inzake verkoop vastgoed ASZ

De voorzitter: De artikel 40 vragen van de fractie Beter voor Dordt inzake verkoop vastgoed ASZ. Kennisgeving en afwachting van beantwoording. Ja.

21. Artikel 40 vragen RvO van de fractie Gewoon Dordt inzake Kiltunnel

De voorzitter: Artikel 40-vragen van de fractie Gewoon Dordt inzake Kiltunnel. Kennis te nemen van de vragen in afwachting van de beantwoording.

Mevrouw Kruger: Voorzitter, helemaal goed. Wij hebben dit ook al een keer in de fractie besproken, dus we zijn helemaal blij met de vragen van Gewoon Dordt hieromtrent.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, wij steunen dat ook en wij zien de antwoorden tegemoet om dan eventueel te bespreken.

22. Beantwoording artikel 40 vragen coffeeshop 't Geeltje

De voorzitter: Beantwoording artikel 40-vragen coffeeshop 't Geeltje. Voorgesteld de beantwoording voor kennisgeving aan te nemen.

Mevrouw Kruger: Helemaal goed.

De heer ...: Ja.

De voorzitter: Helemaal goed.

De heer ...: Nou ja, voorzitter, wij constateren dat wij van mening verschillen met de burgemeester, maar daar hoeven we het niet een hele commissie met Jan en alleman over te hebben, dus ...

De voorzitter: Oké, helder.

23. Brief aan gemeenteraad inzake zienswijze namens Eijk-Euser BV en Agro Bouw BV inzake besluit omtrent vestiging gemeentelijk voorkeursrecht

De voorzitter: Brief aan de gemeenteraad inzake zienswijze namens Eijk-Euser BV en Agro bouw BV inzake besloopt ... Wat staat hier nou?

De heer Kolff: Besluit omtrent.

De voorzitter: Besluit omtrent vestiging gemeentelijk voorkeursrecht. Brief is er reeds ter kennisgeving aangenomen bij de gemeenteraad van 12 oktober, bij agendapunt 10. Nou, mooi.

24. Brief met betrekking op openen nachtwinkel

De voorzitter: Brief met betrekking op openen nachtwinkel. Er wordt voorgesteld deze brief ter kennisgeving aan te nemen en in overweging te nemen of u de winkeltijdenverordening wil aanpassen. Wellicht zijn er partijen die zich hierover willen uitspreken.

Mevrouw Van den Bergh: Voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, dat wil de PvdA, want wij willen dat dat toch een keer bespreken, zo'n avondwinkel en eventueel de winkeltijdenverordening aanpassen. Maar met de reactie van het college erbij.

De voorzitter: De heer Gündogdu.

De heer Gündogdu: Ja, voorzitter, met name de winkeltijdenverordening en met de politieke vraag in hoeverre dat nog, de manier waarop we nu hanteren rechtvaardigt, de winkeltijdenwet.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter.

De voorzitter: Ja, gaat uw gang, de heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, de vraag slaat hier nu heel specifiek op een nachtwinkel. CDA zou wel wat breder willen spreken. U weet ook dat in de binnenstad ook de enquête loopt over de koopavond bijvoorbeeld. Wij spreken komende week ook nog met afvaardiging van de Adviesraad voor de Detailhandel over een aantal wensen en wellicht dat we daar inzicht ook van mee willen nemen. Dus we zouden wat breder willen kijken dan alleen de nachtwinkel als het gaat om winkelsluitingswet.

De voorzitter: Oké, ja en dan wordt hij wel vrij breed, want dan moeten we iets op papier hebben om daar met elkaar over te praten, verwacht ik en dan wordt het dus

een, vermoedelijk, een verzoek aan het college, maar wat is dan het verzoek aan het college? Of gaan we daar dan volgende week op terugkomen? Dat we er even voor ...

De heer Van der Kruijff: Dat lijkt mij wel een goed voorstel, want ik zeg wij hebben komende week nog een gesprek met een afvaardiging van de Adviesraad voor de Detailhandel, dus ik weet het ook nog niet precies wat er uitkomt. Misschien dat we even kunnen aanhouden dat vorige week, dat we ook allemaal even een vraag formuleren.

De voorzitter: Ja, laten we dat doen.

De heer ...: Moet dan over twee weken.

De heer ...: Over twee weken.

De voorzitter: Ook goed. Ook goed.

Mevrouw Van den Bergh: Wat is de volgende?

De voorzitter: Dus u neemt allemaal mee terug naar uw fractie willen wij het hebben over een nachtwinkel of koopavonden, weet ik wat allemaal. Zo ja, waar dan over. Oké, doen we dat zo.

25. Brief aan gemeenteraad inzake toekomst het Werfje

De voorzitter: En dan een brief aan de gemeenteraad inzake de toekomst het Werfje. U wordt voorgesteld de brief ter beantwoording door te geleiden naar het college. Akkoord?

De heer 't Lam: Voorzitter.

De voorzitter: O jee. Ja? Mevrouw Van den Bergh nu.

Mevrouw Van den Bergh: Nee, het is akkoord, maar wij zijn zeer ontevreden dat de mensen nog niks hebben gehoord van Park Merwestein en we willen dat zo snel mogelijk een reactie van het college ontvangen waarom dat niet gebeurd is.

De voorzitter: Uw wens wordt doorgegeven. Mijnheer 't Lam.

De heer 't Lam: Dezelfde wens. Overigens is de brief aan het college gericht en had niet op onze agenda hoeven te staan. Dank u wel.

De voorzitter: Nou, waar hebben we het dan over.

Mevrouw Kruger: Zo dan.

De voorzitter: Had dat eerder gezegd. Dan hebben we dat gehad.

26. Termijnagenda

De voorzitter: Dan gaan we naar de termijnagenda, wordt bijgewerkt door de griffie. Als er nog bespreekonderwerpen naar voren zijn gebracht met de reserve staat voor 16 november. Nou, dat is vooralsnog niet en dan kom ik toch bij de ...

27.Rondvraag en sluiting

De voorzitter: Nou, dat is vooralsnog niet en dan kom ik toch bij de ... Dames en heren, mag ik nog heel ... Mijnheer 't Lam ook, we hebben straks uitgebreid naar u geluisterd, dan moet u nog even naar de voorzitter luisteren en naar uw collega's die misschien nog iets hebben voor de rondvraag.

Mevrouw Kruger: Wie durft?

De voorzitter: Niemand?

28.Sluiting

De voorzitter: Dan is hij gesloten en gaan we gauw kijken naar [de Brandweerkazerne], denk ik.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 21 december 2021.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff